Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B DIRECTIVA (UE) 2016/797 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 11 mai 2016

privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Uniunea Europeană

(reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 138, 26.5.2016, p. 44)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Directiva (UE) 2020/700 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 2020	L 165	27	27.5.2020
►M2	Regulamentul (UE) 2024/1689 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024	L 1689	1	12.7.2024

▼B

DIRECTIVA (UE) 2016/797 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 11 mai 2016

privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Uniunea Europeană

(reformare)

(Text cu relevanţă pentru SEE)

CAPITOLUL I

DISPOZIŢII GENERALE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă stabilește condiţiile care trebuie îndeplinite pentru realizarea interoperabilităţii în cadrul sistemului feroviar al Uniunii într-un mod compatibil cu Directiva (UE) 2016/798 în vederea definirii unui nivel optim de armonizare tehnică, pentru a permite facilitarea, îmbunătăţirea și dezvoltarea serviciilor de transport feroviar în interiorul Uniunii și cu statele terţe și pentru a contribui la finalizarea spaţiului feroviar unic european și realizarea progresivă a pieţei interne. Aceste condiţii se referă la proiectarea, construirea, punerea în funcţiune, modernizarea, reînnoirea, exploatarea și întreţinerea elementelor acestui sistem, precum și calificările profesionale și condiţiile de sănătate și de siguranţă aplicabile personalului care contribuie la exploatarea și întreţinerea sa.

(2) Prezenta directivă stabilește, pentru fiecare subsistem, dispoziţiile referitoare la elementele constitutive de interoperabilitate, la interfeţe și proceduri, precum și condiţiile de compatibilitate generală a sistemului feroviar al Uniunii necesare pentru realizarea interoperabilităţii sale.

(3) Prezenta directivă nu se aplică:

(a) metrourilor;

(b) tramvaielor și vehiculelor feroviare ușoare, precum și infrastructurii utilizate exclusiv de aceste vehicule;

(c) reţelelor care sunt separate din punct de vedere funcţional de restul sistemului feroviar al Uniunii și sunt destinate exclusiv exploatării serviciilor de transport de călători locale, urbane sau suburbane, precum și întreprinderilor care operează exclusiv pe aceste reţele.

(4) Statele membre pot exclude din domeniul de aplicare al măsurilor de punere în aplicare a prezentei directive:

(a) infrastructura feroviară privată, inclusiv liniile abătute, utilizată de proprietar sau de un operator în scopul desfășurării activităţii proprii de transport de mărfuri sau al transportului de persoane în scopuri necomerciale, precum și vehiculele care sunt utilizate exclusiv pe o astfel de infrastructură;

(b) infrastructura și vehiculele rezervate pentru o utilizare strict locală, istorică sau turistică;

▼B

(c) infrastructura feroviară ușoară utilizată ocazional de către vehicule pentru sistemul feroviar greu în condiţiile de exploatare a sistemului feroviar ușor, atunci când acest lucru este necesar în scopul conectivităţii numai pentru vehiculele respective; și

(d) vehicule utilizate cu precădere pe infrastructura feroviară ușoară, dar echipate cu anumite componente pentru sistemul feroviar greu, necesare pentru a permite tranzitarea pe un tronson izolat și limitat de infrastructură feroviară grea, exclusiv în scopul conectivităţii.

(5) În cazul tramvaielor-tren care funcţionează în sistemul feroviar al Uniunii, în cazul în care nu există STI care să li se aplice, se aplică următoarele dispoziţii:

(a) statele membre vizate se asigură că se adoptă norme naţionale sau alte măsuri accesibile relevante pentru a garanta faptul că aceste tramvaie-tren îndeplinesc cerinţele esenţiale relevante;

(b) statele membre pot adopta norme naţionale în vederea precizării procedurii de autorizare aplicabile acestor tramvaie-tren. Autoritatea care emite autorizaţia pentru vehicul se consultă cu autoritatea naţională de siguranţă relevantă pentru a se asigura că exploatarea mixtă a tramvaielor-tren și a trenurilor din sistemul feroviar greu îndeplinește toate cerinţele esenţiale, precum și a obiectivelor comune de siguranţă (OSC) relevante;

(c) prin derogare de la articolul 21, în cazul operaţiunilor transfrontaliere, autorităţile competente relevante colaborează în vederea eliberării autorizaţiilor pentru vehicule.

Prezentul alineat nu se aplică vehiculelor excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive în conformitate cu alineatele (3) și (4).

Articolul 2

Definiţii

În sensul prezentei directive:

1. „sistemul feroviar al Uniunii” înseamnă elementele enumerate în anexa I;

2. „interoperabilitate” înseamnă capacitatea unui sistem feroviar de a permite deplasarea sigură și neîntreruptă a trenurilor care ating nivelurile necesare de performanţă;

3. „vehicul” înseamnă un vehicul feroviar adecvat pentru circulaţia pe roţi pe liniile de cale ferată, cu sau fără tracţiune; un vehicul este alcătuit din unul sau mai multe subsisteme structurale și funcţionale;

4. „reţea” înseamnă liniile, staţiile, terminalele și orice echipamente fixe necesare pentru asigurarea exploatării continue și în condiţii de siguranţă a sistemului feroviar al Uniunii;

5. „subsisteme” înseamnă părţile structurale sau funcţionale ale sistemului feroviar al Uniunii, așa cum sunt prevăzute în anexa II;

6. „subsistem mobil” înseamnă subsistemul material rulant și subsistemul control-comandă și semnalizare la bord;

▼B

7. „elemente constitutive de interoperabilitate” înseamnă orice componentă elementară, grup de componente, subansamblu sau ansamblu complet din echipamentul încorporat sau destinat să fie încorporat într-un subsistem, de care depinde, direct sau indirect, interoperabilitatea sistemului feroviar, inclusiv atât obiectele tangibile, cât și cele intangibile;

8. „produs” înseamnă un produs obţinut printr-un proces de producţie, inclusiv elemente constitutive de interoperabilitate și subsistemele;

9. „cerinţe esenţiale” înseamnă toate condiţiile prevăzute în anexa III, pe care trebuie să le îndeplinească sistemul feroviar al Uniunii, subsistemele și elementele constitutive de interoperabilitate, inclusiv interfeţele;

10. „specificaţie europeană” înseamnă o specificaţie care face parte dintr-una din următoarele categorii:

    — o cerinţă tehnică comună, astfel cum este definită la anexa VIII la Directiva 2014/25/UE;

    — un agrement tehnic european, astfel cum este definit la articolul 60 din Directiva 2014/25/UE; sau

    — un standard european, astfel cum este definit la articolul 2 punctul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;

11. „specificaţie tehnică de interoperabilitate” (STI) înseamnă o specificaţie adoptată în conformitate cu prezenta directivă care include fiecare subsistem sau parte a unui subsistem pentru a îndeplini cerinţele esenţiale și a asigura interoperabilitatea sistemului feroviar al Uniunii;

12. „parametru de bază” înseamnă orice condiţie tehnică, de exploatare sau de reglementare care este esenţială pentru interoperabilitate și care este specificată în STI relevante;

13. „caz special” înseamnă orice parte a sistemului feroviar care necesită includerea unor dispoziţii speciale în STI, în mod temporar sau definitiv, din cauza constrângerilor geografice, topografice sau de mediu urban sau de compatibilitate cu sistemul existent, în special, linii și reţele de cale ferată izolate de reţeaua Uniunii, gabaritul, ecartamentul sau entraxa liniilor de cale ferată și vehiculele destinate exclusiv utilizării locale, regionale sau istorice, precum și vehiculele provenite din terţe ţări sau destinate acestora;

14. „modernizare” înseamnă orice lucrare majoră de modificare a unui subsistem sau a unei părţi a acestuia care duce la modificarea dosarului tehnic ce însoţește declaraţia de verificare „CE”, în cazul în care există un astfel de dosar, și care îmbunătăţește performanţele generale ale subsistemului;

15. „reînnoire” înseamnă orice lucrare majoră de înlocuire a unui subsistem sau a unei părţi a acestuia care nu modifică performanţele generale ale subsistemului;

16. „sistem feroviar existent” înseamnă infrastructura compusă din liniile și instalaţiile fixe ale reţelei feroviare existente, precum și vehiculele, de toate categoriile și originile, care se deplasează pe această infrastructură;

17. „înlocuire în cadrul întreţinerii” înseamnă orice înlocuire de componente cu piese având funcţii și performanţe identice în cadrul întreţinerii preventive sau de remediere;

▼B

18. „tramvai-tren” înseamnă un vehicul proiectat pentru utilizarea combinată atât pe o infrastructură feroviară ușoară, cât și pe o infrastructură feroviară grea;

19. „punere în funcţiune” înseamnă toate operaţiunile prin care un subsistem este dat în exploatare;

20. „entitate contractantă” înseamnă o entitate publică sau privată care comandă proiectarea și/sau construirea sau reînnoirea sau modernizarea unui subsistem;

21. „deţinător” înseamnă persoana fizică sau juridică care, fiind proprietarul unui vehicul sau având dreptul de a-l utiliza, exploatează vehiculul ca mijloc de transport și este înregistrată ca atare într-un registru al vehiculelor menţionat la articolul 47;

22. „solicitant” înseamnă o persoană fizică sau juridică solicitantă a unei autorizaţii, fie că aceasta este o întreprindere feroviară, un administrator de infrastructură sau orice altă persoană sau entitate juridică, precum producătorul, proprietarul sau deţinătorul; în sensul articolului 15,„solicitant” înseamnă o entitate contractantă sau un producător sau reprezentanţii săi autorizaţi; în sensul articolului 19, „solicitant” înseamnă o persoană fizică sau juridică care solicită decizia agenţiei de aprobare a soluţiilor tehnice prevăzute pentru proiectele privind echipamentele ERTMS terestre;

23. „proiect într-un stadiu avansat de dezvoltare” înseamnă orice proiect al cărui stadiu de planificare sau construcţie a atins un punct în care o modificare în specificaţiile tehnice ar putea compromite viabilitatea proiectului așa cum a fost prevăzut;

24. „standard armonizat” înseamnă un standard european astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;

25. „autoritate naţională de siguranţă” înseamnă o autoritate de siguranţă, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 7 din Directiva (UE) 2016/798;

26. „tip” înseamnă un tip de vehicul ce definește caracteristicile de proiectare de bază ale vehiculului astfel cum sunt prevăzute într-un certificat de examinare a tipului sau a proiectării, descrise în modulul de verificare relevant;

27. „serie” înseamnă un număr de vehicule identice aparţinând unui tip de proiect;

28. „entitate responsabilă cu întreţinerea” (ERI) înseamnă o entitate responsabilă cu întreţinerea astfel cum este definită la articolul 3 punctul 20 din Directiva (UE) 2016/798;

29. „sistem feroviar ușor” înseamnă un sistem de transport feroviar urban și/sau suburban cu o rezistenţă la șoc de C-III sau C-IV (în conformitate cu EN 15227:2011) și cu o rezistenţă maximă a vehiculului de 800 kN (forţa de compresie longitudinală în zona de cuplare); sistemele feroviare ușoare pot avea o cale dedicată sau pot folosi drumurile publice împreună cu traficul rutier și de obicei nu fac schimb de vehicule cu traficul de călători sau marfă pe distanţe lungi;

30. „norme naţionale” înseamnă toate normele obligatorii adoptate într-un stat membru, indiferent de organismul emitent, care conţin cerinţele de siguranţă feroviară sau cerinţele tehnice, altele decât cele prevăzute de normele Uniunii sau de normele internaţionale, care sunt aplicabile, în cadrul statului membru respectiv, întreprinderilor feroviare, administratorilor de infrastructură sau terţilor;

▼B

31. „stare de funcţionare nominală” înseamnă modul normal de funcţionare și condiţiile de avarie (inclusiv uzură) previzibile, în limitele și condiţiile de utilizare specificate în dosarele tehnice și de întreţinere;

32. „zona de utilizare a unui vehicul” înseamnă o reţea sau mai multe reţele dintr-un stat membru sau dintr-un grup de state membre în care se intenţionează utilizarea unui vehicul;

33. „mijloace acceptabile de conformitate” înseamnă avize fără caracter obligatoriu emise de agenţie pentru a defini mijloace de stabilire a conformităţii cu cerinţele esenţiale;

34. „mijloace acceptabile de conformitate naţionale” înseamnă avize fără caracter obligatoriu emise de statele membre pentru a defini mijloace de stabilire a conformităţii cu normele naţionale;

35. „introducere pe piaţă” înseamnă prima punere la dispoziţie pe piaţa Uniunii a unui element constitutiv de interoperabilitate, subsistem sau vehicul gata să funcţioneze în starea de funcţionare nominală;

36. „producător” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care produce un produs sub forma unui element constitutiv de interoperabilitate, a unui subsistem sau a unui vehicul, sau pentru care produsul este proiectat sau produs și care comercializează produsul respectiv sub numele sau marca sa;

37. „reprezentant autorizat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care a primit un mandat scris din partea unui producător sau a unei entităţi contractante pentru a acţiona în numele respectivului producător sau respectivei entităţi contractante în legătură cu anumite atribuţii precizate;

38. „specificaţie tehnică” înseamnă un document care stabilește cerinţele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească un produs, subsistem, proces sau serviciu;

39. „acreditare” înseamnă acreditare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008;

40. „organism naţional de acreditare” înseamnă un organism naţional de acreditare astfel cum este definit la articolul 2 punctul 11 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008;

41. „evaluare a conformităţii” înseamnă procesul prin care se demonstrează dacă s-au îndeplinit cerinţele specificate pentru un produs, un proces, un serviciu, un subsistem, o persoană sau un organism;

42. „organism de evaluare a conformităţii” înseamnă un organism care a fost notificat sau desemnat pentru a fi responsabil cu activităţile de evaluare a conformităţii, inclusiv etalonare, încercare, certificare și inspecţie; un organism de evaluare a conformităţii este clasificat drept „organism notificat” ca urmare a notificării de către un stat membru; un organism de evaluare a conformităţii este clasificat drept „organism desemnat” ca urmare a desemnării de către un stat membru;

43. „persoană cu handicap și persoană cu mobilitate redusă” include orice persoană care suferă de o deficienţă fizică, mentală, intelectuală sau senzorială, permanentă sau temporară, care, în interacţiune cu diverse obstacole, poate fi împiedicată să utilizeze deplin și eficient mijloacele de transport, în condiţii de egalitate cu alţi călători, sau orice persoană a cărei mobilitate la utilizarea transportului este redusă din cauza vârstei;

▼B

44. „administrator de infrastructură” înseamnă un administrator de infrastructură, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 2 din Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

45. „întreprindere feroviară” înseamnă o întreprindere feroviară astfel cum este definită la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2012/34/UE, precum și orice altă întreprindere publică sau privată, a cărei activitate este de a furniza transport feroviar de mărfuri și/sau de călători, cu condiția ca tracțiunea să fie asigurată de această întreprindere, inclusiv întreprinderile care furnizează numai tracțiunea.

Articolul 3

Cerințe esențiale

(1) Sistemul feroviar al Uniunii, subsistemele și elementele de interoperabilitate, inclusiv interfețele, respectă cerințele esențiale relevante.

(2) Specificațiile tehnice menționate la articolul 60 din Directiva 2014/25/UE, necesare pentru a completa specificațiile europene sau alte standarde care se aplică la nivelul Uniunii, nu contravin cerințelor esențiale.

CAPITOLUL II

SPECIFICAȚII TEHNICE DE INTEROPERABILITATE

Articolul 4

Conținutul STI

(1) Fiecare subsistem definit în anexa II intră sub incidența unei STI. După caz, un subsistem poate intra sub incidența mai multor STI, iar sub incidența unei STI pot intra mai multe subsisteme.

(2) Subsistemele fixe trebuie să fie conforme cu STI și cu normele naționale în vigoare în momentul solicitării autorizației de punere în funcțiune în conformitate cu prezenta directivă și fără a aduce atingere alineatului (3) litera (f).

Vehiculele trebuie să respecte STI și normele naționale în vigoare în momentul solicitării autorizației de introducere pe piață în conformitate cu prezenta directivă și fără a aduce atingere alineatului (3) litera (f).

Conformitatea subsistemelor fixe și a vehiculelor trebuie menținută în permanență pe perioada de funcționare a acestora.

(3) În măsura necesară realizării obiectivelor prezentei directive menționate la articolul 1, fiecare STI:

(a) indică domeniul său de aplicare (partea de rețea sau vehicule menționate în anexa I; subsistemul sau partea de subsistem menționate în anexa II);

(b) stabilește cerințele esențiale pentru fiecare subsistem vizat și interfețele acestuia cu alte subsisteme;

([1]) Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (JO L 343, 14.12.2012, p. 32).

▼B

(c) stabilește specificaţiile funcţionale și tehnice care trebuie respectate de către subsistem și interfeţele acestuia cu alte subsisteme. Dacă este necesar, aceste specificaţii pot varia în conformitate cu utilizarea subsistemului, de exemplu în conformitate cu categoriile de linii, noduri și/sau vehicule prevăzute în anexa I;

(d) determină elementele constitutive de interoperabilitate și interfeţele care trebuie să facă obiectul specificaţiilor europene, inclusiv al standardelor europene, care sunt necesare pentru realizarea interoperabilităţii în cadrul sistemului feroviar al Uniunii;

(e) indică, pentru fiecare caz luat în considerare, procedurile care urmează să fie utilizate în vederea evaluării conformităţii sau a adecvării pentru utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate, pe de o parte, sau a verificării „CE” a subsistemelor, pe de altă parte. Aceste proceduri se bazează pe modulele definite în Decizia 2010/713/UE a Comisiei ([1]);

(f) indică strategia de aplicare a STI. În special, este necesar să se precizeze etapele care trebuie finalizate ţinând seama de costurile și beneficiile estimate și de repercusiunile previzionate asupra părţilor interesate afectate în vederea realizării unei tranziţii treptate de la situaţia existentă la situaţia finală, în care respectarea STI constituie norma. În cazurile în care este necesară punerea în aplicare coordonată a unei STI, de exemplu de-a lungul unui coridor sau între administratorii de infrastructură și întreprinderile feroviare, strategia poate include propuneri privind finalizarea în etape;

(g) indică, pentru personalul vizat, calificările profesionale și condiţiile de sănătate și de siguranţă la locul de muncă cerute pentru exploatarea și întreţinerea subsistemului în cauză, precum și pentru aplicarea STI;

(h) indică dispoziţiile aplicabile subsistemelor și vehiculelor existente, în special în cazul modernizării și al reînnoirii, și în astfel de cazuri, lucrările de modificare care impun solicitarea unei noi autorizaţii;

(i) indică parametrii vehiculului și ai subsistemelor fixe care trebuie verificaţi de întreprinderea feroviară și procedurile care trebuie aplicate pentru verificarea acestor parametri după eliberarea autorizaţiei de introducere pe piaţă a vehiculului și înainte de prima utilizare a vehiculului pentru a se asigura compatibilitatea dintre vehicule și rutele pe care acestea sunt destinate sa fie folosite.

(4) Fiecare STI este elaborată pe baza examinării subsistemului existent și indică un subsistem-ţintă care poate fi obţinut în mod progresiv și într-un interval de timp rezonabil. În acest fel, adoptarea STI și respectarea acestora facilitează realizarea progresivă a interoperabilităţii sistemului feroviar al Uniunii.

(5) STI menţin în mod corespunzător compatibilitatea sistemului feroviar existent al fiecărui stat membru. În acest scop, pot fi prevăzute cazuri speciale pentru fiecare STI, atât în ceea ce privește

([1]) Decizia 2010/713/UE a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind modulele pentru procedurile de evaluare a conformităţii și a adecvării pentru utilizare, precum și de verificare CE care trebuie utilizate în specificaţiile tehnice de interoperabilitate adoptate în temeiul Directivei 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 319, 12.8.1998, p. 1).

▼B

rețeaua, cât și în ceea ce privește vehiculele, în special în ceea ce privește gabaritul, ecartamentul sau entraxa liniilor de cale ferată, precum și vehiculele provenite din terțe țări sau destinate acestora. Pentru fiecare caz specific, STI prevăd modalitățile de aplicare a elementelor din STI prevăzute la alineatul (3) literele (c)-(g).

(6) În cazul în care anumite aspecte tehnice corespunzătoare cerințelor esențiale nu pot fi tratate în mod explicit într-o STI, acestea se identifică în mod clar într-o anexă la STI ca puncte deschise.

(7) STI nu împiedică statele membre să adopte decizii referitoare la utilizarea infrastructurilor pentru deplasarea vehiculelor care nu intră sub incidența STI.

(8) Atunci când este strict necesar pentru realizarea obiectivelor prezentei directive, STI pot conține o trimitere explicită, clar identificată, la standarde sau specificații europene sau internaționale sau la documente tehnice publicate de agenție. În astfel de cazuri, aceste standarde, specificații (sau părți relevante ale acestora) sau documente tehnice sunt considerate anexe la STI respectivă și devin obligatorii din momentul în care STI este aplicabilă. În lipsa unor astfel de standarde, specificații sau documente tehnice și până la elaborarea acestora, se poate face trimitere la alte documente normative identificate în mod clar, care sunt ușor accesibile și care se află în domeniul public.

Articolul 5

Elaborarea, adoptarea și revizuirea STI

(1) Pentru a stabili obiectivele specifice fiecărei STI,Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 50 în ceea ce privește, în special și dacă este cazul:

(a) domeniul geografic și tehnic de aplicare a STI;

(b) cerințele esențiale aplicabile;

(c) lista condițiilor de reglementare, tehnice și de exploatare care urmează să fie armonizate la nivelul subsistemelor și la nivelul interfețelor dintre subsisteme, precum și nivelul de armonizare preconizat al acestora;

(d) procedurile specifice domeniului feroviar de evaluare a conformității și a adecvării la utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate;

(e) procedurile specifice domeniului feroviar pentru evaluarea verificării „CE” a subsistemelor;

(f) categoriile de personal implicate în exploatarea și întreținerea subsistemelor vizate și obiectivele generale pentru stabilirea cerințelor minime pentru calificările profesionale și condițiile de sănătate și de siguranță ale personalului vizat;

(e) orice alt element necesar care urmează să fie luat în considerare în vederea asigurării interoperabilității în temeiul articolului 1 alineatele (1) și (2), în interiorul sistemului feroviar al Uniunii, cum ar fi alinierea STI cu standarde sau specificații europene și internaționale.

Atunci când adoptă respectivele acte delegate, Comisia justifică necesitatea unei STI noi sau modificate substanțial, inclusiv impactul acesteia asupra normelor și specificațiile tehnice existente.

(2) Pentru a asigura punerea în aplicare uniformă a actelor delegate menționate la alineatul (1), Comisia solicită agenției să elaboreze STI și modificări ale acestora și să transmită Comisiei recomandările relevante.

▼B

Fiecare proiect de STI se elaborează în următoarele etape:

(a) agenţia identifică parametrii de bază pentru STI, precum și interfeţele cu alte subsisteme și oricare alt caz specific care ar putea fi necesar;

(b) agenţia elaborează proiectul de STI pe baza parametrilor de bază menţionaţi la litera (a). După caz, agenţia ţine seama de progresul tehnic, de lucrările de standardizare realizate deja, de grupurile de lucru stabilite deja și de lucrările de cercetare recunoscute.

(3) La elaborarea sau revizuirea fiecărei STI, inclusiv a parametrilor de bază, agenţia ţine seama de costurile și beneficiile estimate pentru toate soluţiile tehnice analizate, împreună cu interfeţele dintre ele, în vederea formulării și implementării celor mai viabile soluţii. Evaluarea respectivă indică consecinţele probabile pentru toţi operatorii și agenţii economici în cauză și ţine seama în mod corespunzător de cerinţele Directivei (UE) 2016/798. Statele membre participă la această evaluare prin furnizarea, după caz, a datelor solicitate.

(4) Agenţia elaborează STI și modificările aduse acestora, în conformitate cu articolele 5 și 19 din Regulamentul (UE) 2016/796 cu îndeplinirea criteriilor deschiderii, consensului și transparenţei, definite în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.

(5) Comitetul menţionat la articolul 51 (denumit în continuare „comitetul”) este informat periodic cu privire la lucrările de elaborare a STI. În cursul acestor lucrări, pentru a respecta actele delegate menţionate la alineatul (1) din prezentul articol, Comisia poate formula orice termeni de referinţă sau recomandări utile referitoare la proiectarea STI și o analiză cost-beneficiu. În special, Comisia poate solicita să se examineze unele soluţii alternative, iar evaluarea costurilor și beneficiilor acestor soluţii alternative să fie prevăzută în raportul anexat la proiectul de STI.

(6) În cazul în care trebuie puse în funcţiune simultan subsisteme diferite, din motive de compatibilitate tehnică, datele aplicării STI relevante trebuie să coincidă.

(7) În momentul elaborării, adoptării sau revizuirii STI, agenţia ţine seama de opinia utilizatorilor în privinţa caracteristicilor care au un impact direct asupra condiţiilor în care aceștia utilizează subsistemele. În acest scop, în timpul fazelor de elaborare și de revizuire a STI agenţia consultă asociaţiile și organismele care îi reprezintă pe utilizatori. Aceasta anexează la proiectul de STI un raport privind rezultatele acestei consultări.

(8) În conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (UE) 2016/796, Comisia, cu sprijinul comitetului, întocmește și actualizează periodic lista asociaţiilor și a organismelor care îi reprezintă pe călători și care trebuie consultate. Această listă poate fi reexaminată și actualizată la solicitarea unui stat membru sau la iniţiativa Comisiei.

(9) Atunci când elaborează sau revizuiește STI, agenţia ia în considerare avizul partenerilor sociali în privinţa calificărilor profesionale și a condiţiilor de sănătate și de siguranţă la locul de muncă menţionate la articolul 4 alineatul (3) litera (g). În acest scop, agenţia

▼B

consultă partenerii sociali înainte de a prezenta Comisiei recomandări cu privire la STI și la modificările aduse acestora. Partenerii sociali sunt consultați în cadrul comitetului de dialog sectorial instituit în conformitate cu Decizia 98/500/CE a Comisiei ([1]). Partenerii sociali își emit avizul în termen de trei luni de la consultare.

(10) Atunci când revizuirea unei STI conduce la o modificare a cerințelor, noua versiune a STI asigură compatibilitatea cu subsistemele puse în funcțiune în conformitate cu versiunile anterioare ale STI.

(11) Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, STI în vederea punerii în aplicare a unor obiective specifice, stabilite în actele delegate menționate la alineatul (1). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 51 alineatul (3). Acestea includ toate elementele enumerate la articolul 4 alineatul (3) și îndeplinesc toate cerințele prevăzute la articolul 4 alineatele (4)-(6) și (8).

▼M2

(12) La adoptarea actelor delegate în temeiul alineatului (1) și a actelor de punere în aplicare în temeiul alineatului (11) în ceea ce privește sistemele de inteligență artificială care sunt componente de siguranță în sensul Regulamentului (UE) 2024/1689 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]), se ține seama de cerințele prevăzute în capitolul III secțiunea 2 din regulamentul respectiv.

▼B

Articolul 6

Deficiențe ale STI

(1) Dacă, după adoptarea unei STI, se constată că aceasta prezintă o deficiență, respectiva STI se modifică în conformitate cu articolul 5 alineatul (11). Dacă este cazul, Comisia aplică fără întârziere această procedură. Asemenea deficiențe includ cazurile care ar putea conduce la operațiuni care nu respectă condițiile de siguranță într-un stat membru.

(2) Până la revizuirea unei STI, Comisia poate solicita un aviz din partea agenției. Comisia analizează avizul agenției și informează comitetul în legătură cu concluziile sale.

(3) La cererea Comisiei, avizul agenției menționat la alineatul (2) constituie mijloace acceptabile de conformitate și, prin urmare, pot fi folosite pentru evaluarea proiectelor, până la adoptarea unei STI revizuite.

(4) Orice membru al rețelei de organisme reprezentative menționate la articolul 38 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/796 poate informa Comisia cu privire la eventualele deficiențe ale STI.

([1]) Decizia 98/500/CE a Comisiei din 20 mai 1998 privind constituirea comitetelor de dialog sectorial, menite să promoveze dialogul între partenerii sociali la nivel european (JO L 225, 12.8.1998, p. 27).

([2]) Regulamentul (UE) 2024/1689 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unor norme armonizate privind inteligența artificială și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 300/2008, (UE) nr. 167/2013, (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 și (UE) 2019/2144 și a Directivelor 2014/90/UE, (UE) 2016/797 și (UE) 2020/1828 (Regulamentul privind inteligența artificială) (JO L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

▼B

Articolul 7

Neaplicarea STI

(1) Statele membre pot permite solicitantului să nu aplice una sau mai multe STI sau părţi ale acestora în următoarele cazuri:

(a) pentru un proiect de subsistem nou sau de parte a acestuia, pentru reînnoirea sau modernizarea unui sistem existent sau a unei părţi a acestuia sau pentru orice element menţionat la articolul 1 alineatul (1) care se află într-un stadiu avansat de dezvoltare sau care face obiectul unui contract în curs de executare la data aplicării STI vizate;

(b) în cazul în care, în urma unui accident sau a unui dezastru natural, condiţiile pentru refacerea rapidă a reţelei nu permit, din punct de vedere economic sau tehnic, aplicarea parţială sau totală a STI pertinente, caz în care neaplicarea STI este limitată la perioada care precede refacerea reţelei;

(c) pentru orice proiect de reînnoire, extindere sau modernizare a unui subsistem existent sau a unei părţi a acestuia, în cazul în care aplicarea STI vizate ar compromite viabilitatea economică a proiectului și/sau compatibilitatea sistemului feroviar din statul membru respectiv, de exemplu în ceea ce privește gabaritul, ecartamentul, entraxa de cale ferată sau tensiunea de alimentare a liniilor electrificate;

(d) pentru vehiculele care circulă spre sau dinspre ţări terţe în care ecartamentul liniilor de cale ferată diferă de ecartamentul reţelei feroviare principale din cadrul Uniunii;

(e) pentru un proiect de subsistem nou sau de reînnoire sau modernizare a unui subsistem existent pe teritoriul statului membru respectiv, în cazul în care reţeaua sa feroviară este separată sau izolată de mare sau separată ca urmare a unor condiţii geografice speciale de reţeaua feroviară din restul Uniunii.

(2) În cazul menţionat la alineatul (1) litera (a), statul membru în cauză transmite Comisiei, în termen de un an de la data intrării în vigoare a fiecărei STI, o listă de proiecte care se desfășoară pe teritoriul său și care, în opinia statului membru vizat, se află într-un stadiu avansat de dezvoltare.

(3) În cazurile menţionate la alineatul (1) literele (a) și (b), statul membru în cauză comunică Comisiei decizia sa de a nu aplica una sau mai multe STI sau părţi ale acestora.

(4) În cazurile menţionate la alineatul (1) literele (a), (c), (d) și (e) din prezentul articol, statul membru vizat prezintă Comisiei o cerere de neaplicare a STI sau a unor părţi ale acestora, însoţită de un dosar care conţine justificarea cererii și în care se precizează dispoziţiile alternative pe care statul membru intenţionează să le aplice în locul STI. În cazul menţionat la alineatul (1) litera (e) din prezentul articol, Comisia analizează cererea și decide dacă să o accepte sau nu în funcţie de caracterul exhaustiv și coerent al informaţiilor conţinute în dosar. În cazurile menţionate la alineatul (1) literele (c) și (d) din prezentul articol, Comisia își adoptă decizia prin intermediul actelor de punere în aplicare, pe baza acestei analize. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 51 alineatul (3).

În cazurile menţionate la articolul 21 alineatul (6) al treilea paragraf, solicitantul depune dosarul la agenţie. Agenţia consultă autorităţile de siguranţă relevante și comunică avizul său final Comisiei.

▼B

(5) Comisia stabilește, prin intermediul unui act de punere în aplicare, informațiile care trebuie incluse în dosarul menționat la alineatul (4), formatul impus acestuia și metoda ce urmează a fi folosită pentru transmiterea sa. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 51 alineatul (3).

(6) Până la adoptarea deciziei Comisiei, statul membru poate aplica fără întârziere dispozițiile alternative menționate la alineatul (4).

(7) Comisia adoptă o decizie în termen de patru luni de la prezentarea cererii susținute de dosarul complet. În absența unei astfel de decizii, cererea este considerată acceptată.

(8) Statele membre sunt informate cu privire la rezultatele analizelor și rezultatele procedurii prevăzute la alineatul (4).

CAPITOLUL III

ELEMENTELE CONSTITUTIVE DE INTEROPERABILITATE

Articolul 8

Condiții pentru introducerea pe piață a elementelor constitutive de interoperabilitate

(1) Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că elementele constitutive de interoperabilitate sunt:

(a) introduse pe piață numai dacă permit realizarea interoperabilității în cadrul sistemului feroviar al Uniunii și respectă în același timp cerințele esențiale;

(b) folosite în zona lor de utilizare conform destinației și sunt instalate și întreținute în mod corespunzător.

Prezentul alineat nu împiedică introducerea pe piață a acestor elemente constitutive pentru alte aplicații.

(2) Statele membre nu trebuie, pe teritoriul lor și în temeiul prezentei directive, să interzică, să limiteze ori să împiedice introducerea pe piață a elementelor constitutive de interoperabilitate destinate utilizării în sistemul feroviar al Uniunii, dacă aceste elemente constitutive respectă prezenta directivă. În special, statele membre nu impun verificări care au fost deja efectuate în cadrul procedurii privind declarația de conformitate „CE” sau de adecvare pentru utilizare, astfel cum este prevăzut la articolul 10.

Articolul 9

Conformitate și adecvare pentru utilizare

(1) Statele membre și agenția consideră că un element constitutiv de interoperabilitate îndeplinește cerințele esențiale în cazul în care respectă condițiile prevăzute în respectiva STI sau în specificațiile europene corespunzătoare, elaborate pentru respectarea condițiilor respective. Declarația de conformitate „CE”sau de adecvare pentru utilizare atestă faptul că elementele constitutive de interoperabilitate au făcut obiectul procedurilor menționate în STI corespunzătoare de evaluare a conformității sau adecvării pentru utilizare.

(2) În cazul în care STI impune acest lucru, declarația „CE” este însoțită de:

(a) un certificat emis de către unul sau mai multe organisme notificate privind conformitatea intrinsecă a unui element constitutiv de interoperabilitate, analizat în mod izolat, în raport cu specificațiile tehnice pe care trebuie să le respecte;

(b) un certificat emis de către unul sau mai multe organisme notificate privind adecvarea pentru utilizare a unui element constitutiv de interoperabilitate analizat în mediul său feroviar, în special în cazul cerințelor funcționale vizate.

▼B

(3) Declarația „CE” este datată și semnată de producător sau de reprezentantul său autorizat.

(4) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, modelul declarației de conformitate „CE” sau de adecvare pentru utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate, precum și lista documentelor însoțitoare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 51 alineatul (3).

(5) Piesele de schimb pentru subsisteme care sunt deja puse în funcțiune în momentul intrării în vigoare a STI corespunzătoare pot fi instalate în aceste subsisteme fără a supune cerințelor menționate la alineatul (1).

(6) STI pot prevedea o perioadă tranzitorie pentru produsele feroviare identificate de STI respective ca elemente constitutive de interoperabilitate care au fost deja introduse pe piață în momentul intrării în vigoare a STI. Aceste elemente constitutive trebuie să respecte articolul 8 alineatul (1).

Articolul 10

Procedură pentru declarația de conformitate „CE” sau adecvare pentru utilizare

(1) Pentru a întocmi declarația de conformitate „CE” sau de adecvare pentru utilizare a unui element constitutiv de interoperabilitate, producătorul sau reprezentantul său autorizat aplică dispozițiile prevăzute în STI relevante.

(2) În cazul în care STI corespunzătoare impune acest lucru, evaluarea conformității sau a adecvării pentru utilizare a unui element constitutiv de interoperabilitate este efectuată de organismul notificat căruia producătorul sau reprezentantul său autorizat i-a prezentat cererea.

(3) Atunci când elementele constitutive de interoperabilitate fac obiectul altor acte juridice ale Uniunii, care privesc alte aspecte, declarația de conformitate „CE” sau de adecvare pentru utilizare precizează că aceste elemente constitutive de interoperabilitate respectă și cerințele acestor acte juridice.

(4) Atunci când nici producătorul, nici reprezentantul său autorizat nu a respectat obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (3), aceste obligații revin oricărei persoane care introduce pe piață elemente constitutive de interoperabilitate. În sensul prezentei directive, aceleași obligații se aplică oricărei persoane care asamblează elemente constitutive de interoperabilitate sau părți ale acestora de proveniență diversă, sau care produce elemente constitutive de interoperabilitate pentru uz propriu.

(5) Dacă un stat membru constată că declarația „CE” a fost întocmită în mod necorespunzător, acesta se asigură că elementul constitutiv de interoperabilitate nu este introdus pe piață. În acest caz, producătorului sau reprezentantului său autorizat i se solicită să aducă elementul constitutiv de interoperabilitate la o stare de conformitate în condițiile formulate de statul membru respectiv.

Articolul 11

Neconformitatea elementelor constitutive de interoperabilitate cu cerințele esențiale

(1) Atunci când constată că este puțin probabil ca un element constitutiv de interoperabilitate, care face obiectul declarației de conformitate „CE” sau de adecvare pentru utilizare și care a fost introdus pe piață, să respecte cerințele esențiale dacă este utilizat cu destinația planificată, un stat membru ia măsurile necesare pentru a-i restrânge

▼B

domeniul de aplicare, a interzice utilizarea sa, a-l retrage de pe piaţă sau a-l rechema. Statul membru informează de îndată Comisia, agenţia şi celelalte state membre cu privire la măsurile adoptate şi motivează decizia sa, precizând în special dacă lipsa conformităţii are drept cauză:

(a) neîndeplinirea cerinţelor esenţiale;

(b) aplicarea incorectă a specificaţiilor europene, atunci când se are în vedere aplicarea unor astfel de specificaţii;

(c) inadecvarea specificaţiilor europene.

(2) Agenţia, pe baza unui mandat din partea Comisiei, iniţiază, de îndată, procesul de consultare cu părţile în cauză şi, în orice caz, în termen de 20 de zile de la data primirii respectivului mandat. Atunci când, după consultare, agenţia stabileşte că măsura este nejustificată, agenţia informează de îndată Comisia, statul membru care a avut iniţiativa şi celelalte state membre, precum şi producătorul sau reprezentantul său autorizat. În cazul în care stabileşte că măsura este justificată, agenţia informează imediat statele membre.

(3) Atunci când decizia menţionată la alineatul (1) este rezultatul unei inadecvări a specificaţiilor europene, statele membre, Comisia sau agenţia, după caz, aplică una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

(a) retragerea totală sau parţială a specificaţiilor respective din publicaţiile care le conţin;

(b) dacă specificaţia relevantă este un standard armonizat, limitarea sau retragerea standardului respectiv în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;

(c) revizuirea STI în conformitate cu articolul 6.

(4) Atunci când un element constitutiv de interoperabilitate care face obiectul declaraţiei de conformitate „CE” nu respectă cerinţele esenţiale, statul membru competent ia măsuri adecvate împotriva oricărei entităţi care a întocmit declaraţia şi informează Comisia şi celelalte state membre cu privire la aceasta.

CAPITOLUL IV

SUBSISTEME

Articolul 12

Libera circulaţie a subsistemelor

Fără a aduce atingere dispoziţiilor capitolului V, statele membre nu trebuie, pe teritoriul lor şi în temeiul prezentei directive, să interzică, să limiteze ori să împiedice construcţia, punerea în funcţiune şi exploatarea subsistemelor structurale din componenţa sistemului feroviar al Uniunii care respectă cerinţele esenţiale. În special, statele membre nu impun verificări care au fost deja efectuate:

(a) în cadrul procedurii de acordare a declaraţiei de verificare „CE”, sau

(b) într-un alt stat membru, înainte sau după intrarea în vigoare a prezentei directive, în vederea verificării conformităţii cu cerinţe identice în condiţii identice de exploatare.

▼B

Articolul 13

Conformitatea cu STI și cu normele naţionale

(1) Agenţia și autorităţile naţionale de siguranţă consideră că cerinţele esenţiale sunt îndeplinite de acele subsisteme structurale din componenţa sistemului feroviar al Uniunii care, după caz, fac obiectul unei declaraţii de verificare „CE” întocmită prin trimitere la STI, în conformitate cu articolul 15, sau al unei declaraţii de verificare „CE” întocmită prin trimitere la normele naţionale, în conformitate cu articolul 15 alineatul (8) sau al ambelor declaraţii.

(2) Normele naţionale pentru punerea în aplicare a cerinţelor esenţiale și, după caz, mijloacele acceptabile de conformitate naţionale se aplică în următoarele cazuri:

(a) atunci când STI nu acoperă sau nu acoperă integral anumite aspecte care corespund cerinţelor esenţiale, inclusiv punctele deschise menţionate la articolul 4 alineatul (6);

(b) atunci când a fost notificată neaplicarea uneia sau mai multor STI sau a unor părţi ale acestora în temeiul articolului 7;

(c) atunci când un caz special impune aplicarea unor norme tehnice care nu sunt incluse în STI relevantă;

(d) în cazul normelor naţionale utilizate pentru a specifica sistemele existente, limitate la scopul evaluării compatibilităţii tehnice a vehiculului cu reţeaua;

(e) în cazul reţelelor și vehiculelor care nu fac obiectul STI;

(f) ca măsură preventivă temporară de urgenţă, în special în urma unui accident.

Articolul 14

Notificarea normelor naţionale

(1) Statele membre notifică Comisiei și agenţiei normele naţionale existente menţionate la articolul 13 alineatul (2) în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care norma sau normele naţionale nu au fost notificate până la 15 iunie 2016. În acest caz, acestea sunt notificate în termen de 16 decembrie 2016;

(b) cu ocazia fiecărei schimbări a normelor;

(c) în momentul depunerii unei noi cereri în conformitate cu articolul 7 pentru neaplicarea STI;

(d) când normele naţionale devin caduce după publicarea sau revizuirea respectivei STI.

(2) Statele membre notifică textul integral al normelor naţionale menţionate la alineatul (1) prin intermediul sistemului informatic adecvat în conformitate cu articolul 27 din Regulamentul (UE) 2016/796.

(3) Statele membre se asigură că normele naţionale menţionate la alineatul (1), inclusiv cele care acoperă interfeţele între vehicule și reţele, sunt ușor accesibile în domeniul public și sunt formulate într-o terminologie accesibilă tuturor părţilor interesate. Statele membre pot fi invitate să furnizeze informaţii suplimentare cu privire la respectivele norme naţionale.

▼B

(4) Statele membre pot stabili noi norme naţionale numai în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care o STI nu respectă în întregime cerinţele esenţiale;

(b) ca măsură preventivă de urgenţă, în special în urma unui accident.

(5) Statele membre transmit, prin sistemul informatic adecvat în conformitate cu articolul 27 din Regulamentul (UE) 2016/796, proiectul noilor norme naţionale agenţiei și Comisiei în vederea examinării înainte de introducerea preconizată a noii norme propuse în sistemul juridic naţional, în timp util și în termenele menţionate la articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/796 și furnizează o justificare pentru introducerea noii norme naţionale. Statele membre se asigură că proiectul este suficient de avansat pentru a permite agenţiei să își desfășoare examinarea în conformitate cu articolul 25 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/796.

(6) În momentul adoptării unei noi norme naţionale, statele membre o notifică agenţiei și Comisiei prin intermediul sistemului informatic adecvat în conformitate cu articolul 27 din Regulamentul (UE) 2016/796.

(7) În cazul măsurilor preventive de urgenţă, statele membre pot adopta și aplica o nouă normă naţională imediat. Respectiva normă este notificată în conformitate cu articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/796 și sub rezerva evaluării din partea agenţiei, în conformitate cu articolul 26 alineatele (1), (2) și (5) din respectivul Regulament.

(8) Atunci când notifică o normă naţională menţionată la alineatul (1) sau o nouă normă, statele membre oferă o justificare a necesităţii acestei norme pentru a satisface o cerinţă esenţială care nu este deja acoperită de STI relevantă.

(9) Agenţia examinează proiectele de norme naţionale și normele naţionale menţionate la alineatul (1) în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 25 și 26 din Regulamentul (UE) 2016/796.

(10) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, clasificarea normelor naţionale notificate în diferite grupe, cu scopul de a facilita acceptarea reciprocă în diferite state membre, precum și introducerea pe piaţă a vehiculelor, inclusiv compatibilitatea dintre echipamentele fixe și mobile. Respectivele acte de punere în aplicare se bazează pe progresele realizate de agenţie în domeniul acceptării reciproce și sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 51 alineatul (3).

Agenţia clasifică, în conformitate cu actele de punere în aplicare menţionate în primul paragraf, normele naţionale care sunt notificate în conformitate cu prezentul articol.

(11) Statele membre pot decide să nu notifice normele și restricţiile strict locale. În astfel de cazuri, statele membre menţionează normele și restricţiile respective în registrele de infrastructură menţionate la articolul 49.

(12) Normele naţionale notificate în temeiul prezentului articol nu sunt supuse procedurii de notificare prevăzute în Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului ([1]).

(13) Normele naţionale care nu au fost notificate în conformitate cu prezentul articol nu se aplică în sensul prezentei directive.

([1]) Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informaţii în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societăţii informaţionale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

▼B

Articolul 15

Procedura de întocmire a declarației de verificare „CE”

(1) Pentru întocmirea declarației de verificare „CE” necesare pentru introducerea pe piață și punerea în funcțiune menționate la capitolul V, solicitantul solicită organismului sau organismelor de evaluare a conformității pe care le-a selectat în acest scop să aplice procedura de verificare „CE” stabilită în anexa IV.

(2) Solicitantul întocmește declarația de verificare „CE”a unui subsistem. Solicitantul declară pe răspunderea sa exclusivă că subsistemul în cauză a fost supus procedurilor de verificare relevante și respectă cerințele din dreptul relevant al Uniunii și orice norme naționale relevante. Declarația de verificare „CE” și documentele însoțitoare sunt datate și semnate de solicitant.

(3) Atribuțiile organismului notificat responsabil de verificarea „CE” a unui subsistem încep din faza de proiectare și acoperă întreaga perioadă de fabricație, până la faza de recepție dinaintea introducerii pe piață sau a punerii în funcțiune a subsistemului. Aceasta poate include, în conformitate cu STI relevantă, și verificarea interfețelor subsistemului în cauză cu sistemul în care este încorporat.

(4) Solicitantul este responsabil de întocmirea dosarului tehnic care trebuie să însoțească declarația de verificare „CE”. Acest dosar tehnic conține toate documentele necesare referitoare la caracteristicile subsistemului și, după caz, toate documentele care atestă conformitatea elementelor constitutive de interoperabilitate. Dosarul conține, de asemenea, toate elementele referitoare la condițiile și limitele de utilizare, precum și instrucțiuni referitoare la service, verificare continuă sau periodică, reglare și întreținere.

(5) În cazul reînnoirii sau modernizării unui subsistem care duc la o modificare a dosarului tehnic și afectează valabilitatea procedurilor de verificare care au avut loc deja, solicitantul evaluează necesitatea unei noi declarații de verificare „CE”.

(6) Organismul notificat poate emite declarații intermediare de verificare pentru anumite etape ale procedurii de verificare sau anumite părți ale subsistemului.

(7) În cazul în care STI relevante permit acest lucru, organismul notificat poate emite certificate de verificare pentru unul sau mai multe subsisteme sau anumite părți ale subsistemelor respective.

(8) Statele membre desemnează organismele responsabile pentru desfășurarea procedurii de verificare în raport cu normele naționale. În acest sens, organismele desemnate sunt responsabile pentru atribuțiile pe care le implică. Fără a aduce atingere articolului 30, un stat membru poate numi un organism notificat drept organism desemnat, caz în care întregul proces poate fi desfășurat de un singur organism de evaluare a conformității.

(9) Comisia poate specifica, prin intermediul actelor de punere în aplicare:

(a) detaliile procedurii de verificare „CE” pentru subsisteme, inclusiv procedura de verificare în cazul normelor naționale și documentele care urmează a fi depuse de solicitant în scopul respectivei proceduri;

(b) modelele de declarație de verificare „CE”, inclusiv în cazul unei modificări a subsistemului sau în cazul unor verificări suplimentare, declarația intermediară de verificare și modelele de documente cuprinse în dosarul tehnic care trebuie să însoțească aceste declarații, precum și modelele certificatului de verificare.

▼B

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 51 alineatul (3).

Articolul 16

Neconformitatea subsistemelor cu cerinţele esenţiale

(1) Atunci când constată că un subsistem structural care face obiectul unei declaraţii de verificare „CE” însoţite de dosarul tehnic nu este pe deplin conform cu prezenta directivă și, în special, nu îndeplinește cerinţele esenţiale, un stat membru poate solicita efectuarea de verificări suplimentare.

(2) Statul membru solicitant informează imediat Comisia cu privire la verificările suplimentare solicitate și prezintă motivele care le justifică. Comisia consultă părţile interesate.

(3) Statul membru solicitant precizează dacă nerespectarea în întregime a prezentei directive se datorează:

(a) nerespectării cerinţelor esenţiale sau a unei STI sau aplicării incorecte a unei STI, cazuri în care, Comisia informează de îndată statul membru în care își are reședinţa persoana care a întocmit declaraţia de verificare „CE” eronată și îi solicită statului membru în cauză să ia măsurile corespunzătoare;

(b) caracterului inadecvat al unei STI, caz în care se aplică procedura de modificare a STI menţionată la articolul 6.

Articolul 17

Prezumţia de conformitate

Elementele constitutive de interoperabilitate și subsistemele care sunt conforme cu standardele armonizate sau cu părţi ale acestora, ale căror referinţe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene,* sunt considerate a fi în conformitate cu cerinţele esenţiale acoperite de standardele respective sau de părţi ale acestora.

CAPITOLUL V

INTRODUCEREA PE PIAŢĂ ȘI PUNEREA ÎN FUNCŢIUNE

Articolul 18

Autorizaţia pentru punerea în funcţiune a instalaţiilor fixe

(1) Subsistemele de control-comandă și semnalizare terestre, energie și infrastructură se pun în funcţiune numai dacă sunt proiectate, construite și instalate în așa fel încât să îndeplinească cerinţele esenţiale, precum și dacă s-a primit autorizaţia relevantă în conformitate cu alineatele (3) și (4).

(2) Fiecare autoritate naţională de siguranţă autorizează punerea în funcţiune a subsistemelor de energie, infrastructură și control-comandă și semnalizare terestre care sunt amplasate sau exploatate pe teritoriul statului membru respectiv.

(3) Autorităţile naţionale de siguranţă furnizează orientări detaliate cu privire la modul de obţinere a autorizaţiilor menţionate în prezentul articol. Solicitanţilor li se pune la dispoziţie în mod gratuit un document de îndrumare în care sunt descrise și explicate cerinţele pentru autorizaţiile respective și în care se enumeră documentele necesare. Agenţia și autorităţile naţionale de siguranţă cooperează în privinţa difuzării acestor informaţii.

▼B

(4) Solicitantul depune o cerere de autorizare a punerii în funcţiune a instalaţiilor fixe, adresată autorităţii naţionale de siguranţă. Cererea este însoţită de un dosar care include documente justificative ale:

(a) declaraţiilor de verificare menţionate la articolul 15;

(b) compatibilităţii tehnice a subsistemelor cu sistemul în care urmează să fie integrate, stabilită pe baza STI, a normelor naţionale și a registrelor relevante;

(c) integrării în siguranţă a acestor subsisteme, stabilită pe baza STI, a normelor naţionale și a metodelor comune de siguranţă (MCS) relevante prevăzute la articolul 6 din Directiva (UE) 2016/798;

(d) în cazul subsistemelor control-comandă și semnalizare terestre care implică echipamente din Sistemul european de control al trenurilor (ETCS) și/sau Sistemul global de comunicaţii mobile – căi ferate (GSM-R), ale deciziei favorabile a agenţiei emisă în conformitate cu articolul 19 din prezenta directivă, iar în cazul unei modificări la proiectul de caiet de sarcini sau la descrierea soluţiilor tehnice avute în vedere care au avut loc după decizia favorabilă, documente justificative ale conformităţii cu rezultatul procedurii menţionate la articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/796.

(5) În termen de o lună de la primirea cererii solicitantului, autoritatea naţională de siguranţă informează solicitantul că dosarul este complet sau solicită informaţii suplimentare relevante, stabilind un termen rezonabil pentru furnizarea acestora.

Autoritatea naţională de siguranţă verifică în ce măsură dosarul este complet, relevant și coerent, iar în cazul echipamentelor ERTMS terestre, conformitatea cu decizia favorabilă a agenţiei emisă în conformitate cu articolul 19 din prezenta directivă și, după caz, conformitatea cu rezultatul procedurii menţionate la articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/796. În urma acestei verificări, autoritatea naţională de siguranţă emite autorizaţia de punere în funcţiune a instalaţiilor fixe sau informează solicitantul asupra deciziei sale negative într-un termen prestabilit rezonabil și, în orice caz, în termen de patru luni de la primirea tuturor informaţiilor relevante.

(6) În cazul reînnoirii sau modernizării subsistemelor existente, solicitantul trimite autorităţii naţionale de siguranţă un dosar care descrie proiectul. În termen de o lună de la primirea cererii solicitantului, autoritatea naţională de siguranţă informează solicitantul că dosarul este complet sau solicită informaţii suplimentare relevante, stabilind un termen rezonabil pentru furnizarea acestora. Autoritatea naţională de siguranţă, în strânsă cooperare cu agenţia în cazul proiectelor ERTMS terestre, examinează dosarul și decide dacă este necesară o nouă autorizaţie de punere în funcţiune, pe baza următoarelor criterii:

(a) nivelul general de siguranţă al subsistemului în cauză poate fi afectat negativ de lucrările avute în vedere;

(b) acest lucru este impus de STI relevante;

(c) acest lucru este impus de planurile naţionale de punere în aplicare stabilite de statele membre; sau

(d) se fac modificări ale valorilor parametrilor pe baza cărora a fost deja acordată autorizaţia.

▼B

Autoritatea naţională de siguranţă își adoptă decizia într-un termen rezonabil prestabilit și, în orice caz, în termen de patru luni de la primirea tuturor informaţiilor relevante.

(7) Decizia de refuz al unei autorizaţii de punere în funcţiune a instalaţiilor fixe este justificată în mod corespunzător de către autoritatea naţională de siguranţă. În termen de o lună de la primirea deciziei negative, solicitantul poate depune o cerere prin care solicită autorităţii naţionale de siguranţă să își revizuiască decizia. Cererea este însoţită de o justificare. Autoritatea naţională de siguranţă are la dispoziţie două luni de la data primirii cererii de revizuire pentru a își confirma sau revoca decizia. În cazul în care decizia negativă a unei autorităţi naţionale de siguranţă este confirmată, solicitantul poate face contestaţie în faţa organismului de recurs desemnat de statul membru competent în temeiul articolului 18 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/798.

Articolul 19

Punerea în aplicare armonizată a ERTMS în Uniune

(1) În cazul subsistemelor control-comandă și semnalizare terestre care implică ETCS și/sau GSM-R, agenţia asigură punerea în aplicare armonizată a ERTMS în Uniune.

(2) În vederea asigurării punerii în aplicare armonizate a ERTMS și a interoperabilităţii la nivelul Uniunii, înainte de orice cerere de oferte referitoare la echipamentele ERTMS terestre, agenţia verifică faptul că soluţiile tehnice avute în vedere sunt în deplină conformitate cu STI relevante și sunt, prin urmare, pe deplin interoperabile.

(3) Solicitantul depune o cerere de aprobare din partea agenţiei. Cererea privind anumite proiecte ERTMS individuale sau o combinaţie de proiecte ERTMS, o linie, un grup de linii sau o reţea, este însoţită de un dosar care cuprinde:

(a) proiectul de caiet de sarcini sau descrierea soluţiilor tehnice avute în vedere;

(b) documente justificative privind condiţiile necesare pentru compatibilitatea tehnică și operaţională a subsistemului cu vehiculele prevăzute să funcţioneze pe reţeaua relevantă;

(c) documente justificative privind conformitatea soluţiilor tehnice avute în vedere cu STI relevante;

(d) orice alte documente relevante, precum avizele autorităţii naţionale de siguranţă, declaraţiile de verificare sau certificatele de conformitate.

Cererea respectivă și informaţii cu privire la toate cererile, etapele procedurilor relevante și rezultatul acestora precum și, dacă este cazul, cererile și deciziile comisiei pentru soluţionarea contestaţiilor se transmit prin intermediul ghișeului unic menţionat la articolul 12 din Regulamentul (UE) 2016/796.

Autorităţile naţionale de siguranţă pot emite un aviz cu privire la cererea de aprobare, fie solicitantului înainte de data de depunere a cererii, fie agenţiei după depunerea cererii.

(4) În termen de o lună de la primirea cererii solicitantului, agenţia informează solicitantul că dosarul este complet sau solicită informaţii suplimentare relevante, stabilind un termen rezonabil pentru furnizarea acestora.

▼B

Agenţia emite o decizie favorabilă sau informează solicitantul asupra deficienţelor posibile într-un termen prestabilit rezonabil și, în orice caz, în termen de două luni de la primirea tuturor informaţiilor relevante. Agenţia își întemeiază avizul pe dosarul solicitantului și pe eventualele avize din partea autorităţilor naţionale de siguranţă.

În cazul în care este de acord cu deficienţele identificate de agenţie, solicitantul rectifică concepţia proiectului și depune la agenţie o nouă cerere de aprobare.

În cazul în care solicitantul nu este de acord cu deficienţele identificate de agenţie, se aplică procedura prevăzută la alineatul (5).

În cazul menţionat la articolul 7 alineatul (1) litera (a), solicitantul nu solicită o nouă evaluare.

(5) În cazul în care decizia agenţiei nu este favorabilă, aceasta trebuie să fie justificată în mod adecvat de către agenţie. Solicitantul poate depune, în termen de o lună de la primirea unei astfel de decizii, o cerere motivată de revizuire a deciziei de către agenţie. Agenţia își confirmă sau modifică decizia în termen de două luni de la data primirii cererii. În cazul în care agenţia își confirmă decizia iniţială, solicitantul are dreptul să o conteste în faţa comisiei pentru soluţionarea contestaţiilor instituite în temeiul articolului 55 din Regulamentul (UE) 2016/796.

(6) În cazul unei modificări a proiectului de caiet de sarcini sau a descrierii soluţiei tehnice avute în vedere care are loc după decizia afirmativă, solicitantul informează agenţia și autorităţile naţionale de siguranţă prin intermediul ghișeului unic menţionat la articolul 12 din Regulamentul (UE) 2016/796, fără întârzieri nejustificate. În acest caz, se aplică articolul 30 alineatul (2) din respectivul regulament.

Articolul 20

Introducerea pe piaţă a subsistemelor mobile

(1) Subsistemele mobile se introduc pe piaţă de către solicitant numai dacă sunt proiectate, construite și asamblate în așa fel încât să îndeplinească cerinţele esenţiale.

(2) În special, solicitantul se asigură că a fost furnizată declaraţia de verificare relevantă.

Articolul 21

Autorizaţia de introducere pe piaţă a unui vehicul

(1) Solicitantul introduce vehiculul pe piaţă numai după ce a primit autorizaţia de introducere pe piaţă a vehiculului eliberată de către agenţie în conformitate cu alineatele (5)-(7) sau de către autoritatea naţională de siguranţă în conformitate cu alineatul (8).

(2) În cererea sa de autorizaţie pentru introducerea pe piaţă a vehiculului, solicitantul specifică zona de utilizare a vehiculului. Cererea include dovezi care arată că a fost verificată compatibilitatea tehnică dintre vehicul și reţeaua din zona de utilizare.

(3) Cererea de autorizare de introducere pe piaţă a vehiculului trebuie să fie însoţită de un dosar privind vehiculul sau tipul de vehicul și care include documente justificative cu privire la:

(a) introducerea pe piaţă a subsistemelor mobile din care este compus vehiculul în conformitate cu articolul 20, pe baza declaraţiei de verificare „CE”;

▼B

(b) compatibilitatea tehnică a subsistemelor menţionate la litera (a) în cadrul vehiculului, stabilită pe baza STI relevante și, după caz, a normelor naţionale;

(c) integrarea în siguranţă a subsistemelor menţionate la litera (a) în cadrul vehiculului, stabilită pe baza STI relevante și, după caz, a normelor naţionale, precum și a MCS prevăzute la articolul 6 din Directiva (UE) 2016/798;

(d) compatibilitatea tehnică a vehiculului cu reţeaua din zona de utilizare menţionată la alineatul (2), stabilită pe baza STI relevante și, după caz, a normelor naţionale, a registrelor de infrastructură, precum și a MCS privind evaluarea riscurilor prevăzute la articolul 6 din Directiva (UE) 2016/798.

Cererea respectivă și informaţii cu privire la toate cererile, etapele procedurilor relevante și rezultatul acestora precum și, dacă este cazul, cererile și deciziile comisiei pentru soluţionarea contestaţiilor se transmit prin intermediul ghișeului unic menţionat la articolul 12 din Regulamentul (UE) 2016/796.

Ori de câte ori sunt necesare teste pentru obţinerea unor dovezi documentare cu privire la compatibilitatea tehnică menţionată la primul paragraf literele (b) și (d), autorităţile naţionale de siguranţă pot emite autorizaţii temporare pe baza cărora solicitantul să utilizeze vehiculul pentru verificări tehnice în reţea. Administratorul de infrastructură, în consultare cu solicitantul, depune toate eforturile pentru a garanta că orice test se poate efectua în termen de trei luni de la data primirii cererii solicitantului. Dacă este cazul, autoritatea naţională de siguranţă ia măsuri pentru a asigura efectuarea testelor.

(4) Agenţia sau, în cazul alineatului (8), autoritatea naţională de siguranţă, emite autorizaţii pentru introducerea pe piaţă a vehiculelor sau informează solicitantul asupra deciziei sale negative într-un termen prestabilit rezonabil și, în orice caz, în termen de patru luni de la primirea tuturor informaţiilor relevante din partea solicitantului. Agenţia sau, în cazurile menţionate la alineatul (8), autoritatea naţională de siguranţă aplică modalităţile practice privind procedura de autorizare, care urmează să fie instituite într-un act de punere în aplicare, astfel cum se menţionează la alineatul (9). Aceste autorizaţii permit vehiculelor să fie introduse pe piaţa Uniunii.

(5) Agenţia emite autorizaţii pentru introducerea pe piaţă a vehiculelor în cazul vehiculelor care au o zonă de utilizare într-unul sau mai multe state membre. Pentru a emite astfel de autorizaţii, agenţia:

(a) evaluează elementele dosarului specificate la alineatul (3) primul paragraf literele (b), (c) și (d) pentru a verifica în ce măsură dosarul este complet, relevant și coerent în raport cu STI relevante; și

(b) transmite dosarul solicitantului către autorităţile naţionale de siguranţă vizate de zona de utilizare preconizată pentru a îl evalua, verificând dacă acesta este complet, relevant si coerent în conformitate cu alineatul (3) primul paragraf litera (d) și cu elementele specificate la alineatul (3) primul paragraf literele (a), (b) și (c) în raport cu normele naţionale relevante.

În cadrul evaluărilor în temeiul literelor (a) și (b) și în cazul unor dubii justificate, agenţia sau autorităţile naţionale de siguranţă pot solicita efectuarea acestor teste în reţea. Pentru a facilita aceste teste, autorităţile

▼B

naţionale de siguranţă implicate pot emite autorizaţii temporare solicitantului în vederea utilizării vehiculului pentru teste în reţea. Administratorul de infrastructură depune toate eforturile pentru a asigura efectuarea oricărui test de acest tip în termen de trei luni de la cererea din partea agenţiei sau a autorităţii naţionale de siguranţă.

(6) În termen de o lună de la primirea cererii solicitantului, agenţia informează solicitantul că dosarul este complet sau solicită informaţii suplimentare relevante, stabilind un termen rezonabil pentru furnizarea acestora. Pentru a evalua măsura în care dosarul este complet, relevant și coerent, agenţia poate evalua totodată și elementele specificate la alineatul (3) litera (d).

Agenţia ţine seama pe deplin de evaluările realizate în temeiul alineatului (5) înainte de a lua o decizie privind emiterea autorizaţiei pentru introducerea pe piaţă a vehiculului. Agenţia emite autorizaţia de introducere pe piaţă sau informează solicitantul asupra deciziei sale negative într-un termen prestabilit rezonabil și, în orice caz, în termen de patru luni de la primirea tuturor informaţiilor relevante.

În eventualitatea neaplicării uneia sau mai multor STI sau a unor părţi ale acestora astfel cum se menţionează la articolul 7, agenţia emite autorizaţia pentru vehicul numai după aplicarea procedurii prevăzute la articolul respectiv.

Agenţia își asumă responsabilitatea deplină pentru autorizaţiile pe care le emite.

(7) În cazul în care agenţia nu este de acord cu o evaluare negativă desfășurată de una sau mai multe autorităţi naţionale în temeiul alineatului (5) litera (b), aceasta informează autoritatea sau autorităţile în cauză, prezentând motivele dezacordului său. Agenţia și autoritatea sau autorităţile de siguranţă naţională cooperează în vederea convenirii asupra unei evaluări reciproc acceptabile. După caz, astfel cum a fost decis de agenţie și de autoritatea sau autorităţile naţionale de siguranţă, acest proces îl implică și pe solicitant. Dacă nu se convine o evaluare reciproc acceptabilă în termen de o lună de la data la care agenţia a informat autoritatea sau autorităţile naţionale de siguranţă cu privire la dezacordul său, agenţia își adoptă decizia finală, cu excepţia cazului în care autoritatea sau autorităţile naţionale de siguranţă au transmis chestiunea în vederea arbitrajului către comisia pentru soluţionarea contestaţiilor instituită în temeiul articolului 55 din Regulamentul (UE) 2016/796. Comisia pentru soluţionarea contestaţiilor decide asupra confirmării proiectului de decizie a agenţiei în termen de o lună de la depunerea cererii din partea autorităţii sau autorităţilor naţionale de siguranţă.

În cazul în care comisia pentru soluţionarea contestaţiilor este de acord cu agenţia, aceasta din urmă poate adopta imediat o decizie.

În cazul în care comisia pentru soluţionarea contestaţiilor este de acord cu evaluarea negativă a autorităţii naţionale de siguranţă, agenţia emite o autorizaţie cu o zonă de utilizare care exclude porţiunile din reţea care au primit o evaluare negativă.

În cazul în care agenţia nu este de acord cu o evaluare pozitivă efectuată de una sau mai multe autorităţi naţionale în temeiul alineatului (5) litera (b), aceasta informează autoritatea sau autorităţile în cauză, prezentând motivele dezacordului său. Agenţia și autoritatea sau autorităţile de siguranţă naţională cooperează în vederea convenirii unei evaluări reciproc acceptabile. După caz, astfel cum a fost decis de agenţie și de autoritatea sau autorităţile naţionale de siguranţă, acest proces îl implică și pe solicitant. Dacă nu s-a putut conveni o evaluare reciproc acceptabilă în termen de o lună de la data la care agenţia a informat autoritatea sau autorităţile naţionale de siguranţă asupra dezacordului său, agenţia își adoptă decizia finală.

▼B

(8) În cazul în care zona de utilizare este limitată la una sau mai multe reţele dintr-un singur stat membru, autoritatea sau autorităţile naţionale din statul membru respectiv pot, asumându-și responsabilitatea și dacă acest lucru este cerut de solicitant, să emită autorizaţia de introducere pe piaţă a vehiculului. Pentru a emite astfel de autorizaţii, autoritatea naţională de siguranţă evaluează dosarul în funcţie de elementele stabilite la alineatul (3) și conform procedurilor care urmează să fie instituite în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (9). În termen de o lună de la primirea cererii solicitantului, autoritatea naţională de siguranţă informează solicitantul că dosarul este complet sau solicită informaţii suplimentare relevante. Autorizaţia este valabilă și fără extinderea zonei de utilizare pentru vehiculele care călătoresc în staţiile din statele membre învecinate cu caracteristici similare ale reţelelor, atunci când respectivele staţii sunt aproape de frontieră, în urma consultării autorităţilor de siguranţă naţională competente. Consultarea poate avea loc pentru fiecare caz în parte sau poate fi stabilită în contextul unui acord transfrontalier între autorităţile naţionale de siguranţă.

În cazul în care zona de utilizare este limitată la teritoriul unui singur stat membru și în cazul neaplicării unor STI sau părţi ale acestora menţionate la articolul 7, autoritatea naţională de siguranţă emite autorizaţia pentru vehicul numai după aplicarea procedurii prevăzute la articolul respectiv.

Autoritatea naţională de siguranţă își asumă responsabilitatea deplină pentru autorizaţiile emise.

(9) Până la 16 iunie 2018, Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, modalităţi practice care specifică următoarele:

(a) modul în care sunt îndeplinite de către solicitant cerinţele prevăzute în prezentul articol privind autorizaţia de introducere pe piaţă a vehiculului și privind autorizaţia de tip a vehiculului, precum și lista documentelor necesare;

(b) detaliile procesului de autorizare, precum etapele procedurale și intervalele de timp pentru fiecare etapă a procesului;

(c) modul în care cerinţele prevăzute în prezentul articol sunt respectate de către agenţie și de către autoritatea naţională de siguranţă în diferitele etape ale procesului de solicitare și de autorizare, inclusiv evaluarea dosarelor solicitanţilor.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 51 alineatul (3). Acestea ţin seama de experienţa dobândită în cursul pregătirii acordurilor de cooperare menţionate la alineatul (14) din prezentul articol.

(10) Autorizaţiile de introducere pe piaţă a vehiculelor menţionează:

(a) zona (zonele) de utilizare;

(b) valorile parametrilor stabiliţi în STI și, după caz, în normele naţionale, pentru verificarea compatibilităţii tehnice dintre vehicul și zona de utilizare;

(c) conformitatea vehiculului cu STI și seturile de norme naţionale relevante, în ceea ce privește parametrii menţionaţi la litera (b);

(d) condiţiile de utilizare a vehiculului și alte restricţii.

(11) Orice decizie prin care se refuză autorizaţia de introducere pe piaţă a unui vehicul sau excluderea unei părţi a reţelei în conformitate cu o evaluare negativă menţionată la alineatul (7) se justifică în mod

▼B

corespunzător. În termen de o lună de la primirea deciziei negative, solicitantul poate cere agenției sau autorității naționale de siguranță, după caz, revizuirea deciziei. Agenția sau autoritatea națională de siguranță au la dispoziție două luni de la data primirii cererii de revizuire pentru a își confirma sau revoca decizia.

În cazul în care decizia negativă a agenției este confirmată, solicitantul o poate contesta în fața comisiei pentru soluționarea contestațiilor desemnate în temeiul articolului 55 din Regulamentul (UE) 2016/796.

În cazul în care decizia negativă a unei autorități naționale de siguranță este confirmată, solicitantul o poate contesta în fața unei instanțe de recurs în conformitate cu dreptul intern. Statele membre pot desemna organismul de reglementare menționat la articolul 55 din Directiva 2012/34/UE pentru aplicarea acestei căi de contestare. În acest caz se aplică articolul 18 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/798.

(12) În cazul reînnoirii sau modernizării vehiculelor existente care dețin deja o autorizație de introducere pe piață a vehiculului, este necesară o nouă autorizație de introducere pe piață a vehiculului în cazul în care:

(a) se aduc modificări valorilor parametrilor menționați la alineatul (10) litera (b) care se situează în afara gamei parametrilor acceptabili, conform definiției din STI;

(b) nivelul general de siguranță a vehiculului în cauză poate fi afectat negativ de lucrările avute în vedere; sau

(c) acest lucru este impus de STI relevante.

(13) În cazul în care dorește să extindă zona de utilizare a unui vehicul deja autorizat, solicitantul adaugă la dosar documentele relevante menționate la alineatul (3) referitoare la zona suplimentară de utilizare. Solicitantul transmite dosarul agenției care, după îndeplinirea procedurilor prevăzute la alineatele (4)-(7), emite o autorizație actualizată care acoperă zona de utilizare extinsă.

În cazul în care solicitantul a primit o autorizație pentru un vehicul în conformitate cu alineatul (8) și dorește să îi extindă zona de utilizare în interiorul statului membru respectiv, acesta adaugă la dosar documentele relevante menționate la alineatul (3) privind zona suplimentară de utilizare. Solicitantul transmite dosarul autorității naționale de siguranță care, după îndeplinirea procedurilor prevăzute la alineatul (8) emite o autorizație actualizată care acoperă zona de utilizare extinsă.

(14) În sensul alineatelor (5) și (6) din prezentul articol, agenția încheie acorduri de cooperare cu autoritățile naționale de siguranță în conformitate cu articolul 76 din Regulamentul (UE) 2016/796. Acordurile respective pot fi sub forma unor acorduri specifice sau acorduri-cadru și pot implica una sau mai multe autorități naționale de siguranță.

▼B

Acestea conţin o descriere detaliată a atribuţiilor și condiţiilor pentru rezultate, a termenelor pentru realizarea acestora și a repartizării taxelor plătite de solicitant. Acestea pot include, de asemenea, acorduri de cooperare specifice în cazul reţelelor care necesită competenţe specifice din motive geografice sau istorice, în vederea reducerii sarcinii administrative și a costurilor suportate de solicitant. În cazul în care aceste reţele sunt izolate de restul sistemului feroviar al Uniunii, astfel de acorduri de cooperare specifice pot include posibilitatea delegării atribuţiilor de contractare către autorităţile naţionale de siguranţă competente, atunci când acest lucru este necesar pentru a se asigura alocarea eficientă și proporţională a resurselor pentru autorizare. Respectivele acorduri sunt instituite înainte ca agenţia să îndeplinească atribuţiile de autorizare în conformitate cu articolul 54 alineatul (4) din prezenta directivă.

(15) În cazul acelor state membre ale căror reţele feroviare au un ecartament diferit de cel al reţelei feroviare principale din cadrul Uniunii și dispun de aceleași cerinţe tehnice și operaţionale cu ţările terţe vecine, pe lângă acordurile de cooperare menţionate la alineatul (14), toate autorităţile naţionale de siguranţă în cauză din respectivele state membre încheie cu agenţia un acord multilateral cu scopul de a defini condiţiile în care o autorizaţie pentru un vehicul eliberată în unul dintre statele membre respective este valabilă și pentru celelalte state membre în cauză.

(16) Prezentul articol nu se aplică vagoanelor de marfă sau vagoanelor de călători care sunt utilizate în comun cu ţările terţe, al căror ecartament este diferit de cel al reţelei feroviare principale din cadrul Uniunii și care sunt autorizate conform unei alte proceduri de autorizare a vehiculelor. Normele care reglementează procedura de autorizare a acestor vehicule sunt publicate și notificate Comisiei. Conformitatea acestor vehicule cu cerinţele esenţiale ale prezentei directive este asigurată de întreprinderea feroviară în cauză, în contextul sistemului său de management al siguranţei. Comisia, pe baza raportului agenţiei, poate emite un aviz privind conformitatea normelor respective cu obiectivele prezentei directive. Dacă normele respective nu sunt conforme cu prezenta directivă, statele membre în cauză și Comisia pot coopera pentru a stabili măsurile adecvate care trebuie luate, implicând, dacă este necesar, organismele internaţionale relevante.

(17) Un stat membru poate decide să nu aplice prezentul articol în cazul locomotivelor sau al trenurilor autopropulsate care sosesc din ţări terţe și care sunt destinate să circule până la o staţie situată în apropierea frontierei de pe teritoriul statului membru respectiv și desemnată pentru operaţiuni transfrontaliere. Conformitatea acestor vehicule cu cerinţele esenţiale ale prezentei directive este asigurată de întreprinderea feroviară în cauză, în contextul sistemului său de management al siguranţei și, dacă este cazul, în conformitate cu articolul 10 alineatul (9) din Directiva (UE) 2016/798.

Articolul 22

Înmatricularea vehiculelor autorizate în vederea introducerii pe piaţă

(1) Înainte de utilizarea pentru prima dată a unui vehicul și după ce autorizaţia de introducere pe piaţă în conformitate cu articolul 21 a fost acordată, vehiculul este înmatriculat într-un registru al vehiculelor, astfel cum se menţionează la articolul 47, la cererea deţinătorului.

(2) În cazul în care zona de utilizare a unui vehicul este limitată la teritoriul unui stat membru, vehiculul este înmatriculat în statul membru respectiv.

(3) În cazul în care zona de utilizare a unui vehicul acoperă teritoriul mai multor state membre, vehiculul respectiv este înmatriculat în unul dintre statele membre vizate.

▼B

Articolul 23

Verificări anterioare utilizării vehiculelor autorizate

(1) Înainte de a utiliza un vehicul în zona de utilizare specificată în autorizaţia de introducere pe piaţă, întreprinderea feroviară verifică:

(a) dacă vehiculul a fost autorizat pentru introducerea pe piaţă în conformitate cu articolul 21 și dacă este înmatriculat corespunzător;

(b) dacă vehiculul este compatibil cu ruta pe baza registrului de infrastructură, a STI relevante sau a oricărei informaţii relevante care urmează să fie furnizată de administratorul de infrastructură gratuit și într-un termen rezonabil, în cazul în care un astfel de registru nu există sau este incomplet; și

(c) dacă vehiculul este integrat în mod corespunzător în compunerea trenului în care este destinat să funcţioneze, luându-se în considerare sistemul de management al siguranţei menţionat la articolul 9 din Directiva (UE) 2016/798 și STI privind exploatarea și managementul traficului.

(2) În sensul alineatului (1), întreprinderea feroviară poate efectua teste în colaborare cu administratorul de infrastructură.

Administratorul de infrastructură, în consultare cu solicitantul, depune toate eforturile pentru a garanta că orice test se poate efectua în termen de trei luni de la data primirii cererii solicitantului.

Articolul 24

Autorizaţia de tip a vehiculelor

(1) Agenţia sau o autoritate naţională de siguranţă, după caz, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 21, poate să acorde autorizaţii de tip ale vehiculelor. Cererea de autorizare de tip a vehiculelor și informaţii cu privire la toate cererile, etapele procedurilor relevante și rezultatul acestora, precum și, dacă este cazul, cererile și deciziile comisiei pentru soluţionarea contestaţiilor se transmit prin intermediul ghișeului unic menţionat la articolul 12 din Regulamentul (UE) 2016/796.

(2) În cazul în care agenţia sau o autoritate naţională de siguranţă emite o autorizaţie de introducerea pe piaţă a unui vehicul, aceasta emite simultan, la cererea solicitantului, autorizaţia de tip a vehiculului, care se referă la aceeași zonă de utilizare a vehiculului.

(3) În cazul unor modificări aduse oricărei dispoziţii relevante din STI sau din normele naţionale pe baza cărora s-a eliberat o autorizaţie de tip pentru un vehicul, STI sau norma naţională stabilește dacă autorizaţia de tip a vehiculului deja acordată respectiv rămâne valabilă sau trebuie reînnoită. Dacă autorizaţia respectivă trebuie reînnoită, verificările efectuate de agenţie sau de autoritatea naţională de siguranţă nu pot viza decât normele modificate.

(4) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, modelul declaraţiei de conformitate cu tipul. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 51 alineatul (3).

(5) Declaraţia de conformitate cu tipul se întocmește în conformitate cu:

(a) procedurile de verificare ale STI relevante; sau

▼B

(b) în cazul în care nu se aplică STI, procedurile de evaluare a conformității definite în modulele B+D, B+F și H1 din Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]).

(6) Dacă este cazul, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc module *ad hoc* pentru evaluarea conformității. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 51 alineatul (3).

(7) Autorizațiile de tip ale vehiculelor se înregistrează în Registrul european al tipurilor autorizate de vehicule în conformitate cu articolul 48.

Articolul 25

Conformitatea vehiculelor cu un tip de vehicul autorizat

(1) Un vehicul sau o serie de vehicule care sunt în conformitate cu un tip de vehicul autorizat primesc, fără verificări suplimentare, o autorizație pentru vehicul în conformitate cu articolul 21 pe baza unei declarații de conformitate cu tipul de vehicul respectiv, depusă de solicitant.

(2) Reînnoirea autorizației unui tip de vehicul menționată la articolul 24 alineatul (3) nu afectează autorizațiile de introducere pe piață a vehiculelor deja emise pe baza autorizației anterioare de introducere a acelui tip de vehicul pe piață.

Articolul 26

Neconformitatea vehiculelor sau a tipurilor de vehicule cu cerințele esențiale

(1) În cazul în care o întreprindere feroviară constată, în timpul exploatării, că un vehicul pe care îl utilizează nu respectă una dintre cerințele esențiale aplicabile, aceasta ia măsurile corective necesare pentru a aduce vehiculul în stare de conformitate. În plus, aceasta poate informa agenția și orice autorități naționale de siguranță vizate cu privire la măsurile luate. Dacă întreprinderea feroviară deține dovezi conform cărora situația de neconformitate exista deja la momentul emiterii autorizației de introducere pe piață, aceasta informează agenția și orice alte autorități naționale de siguranță vizate.

(2) În cazul în care constată, de exemplu în cadrul procesului de supraveghere prevăzut la articolul 17 din Directiva (UE) 2016/798, că un vehicul sau un tip de vehicul, căruia i s-a eliberat o autorizație de introducere pe piață fie de către agenție, în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) sau cu articolul 24, fie de către autoritatea națională de siguranță, în conformitate cu articolul 21 alineatul (8) sau cu articolul 24, utilizat conform destinației sale, nu respectă una dintre cerințele esențiale aplicabile, autoritatea națională de siguranță informează întreprinderea feroviară care utilizează vehiculul sau tipul de vehicul și îi solicită să ia măsurile corective necesare pentru a aduce vehiculul (vehiculele) în stare de conformitate. Autoritatea națională de siguranță informează agenția și orice alte autorități naționale de siguranță vizate, inclusiv cele dintr-un teritoriu în care o cerere de autorizare a introducerii pe piață a unui vehicul de același tip este în curs de desfășurare.

([1]) Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului (JO L 218, 13.8.2008, p. 82).

▼B

(3) Atunci când, în cazurile prevăzute la alineatul (1) sau (2) din prezentul articol, măsurile corective luate de întreprinderea feroviară nu asigură conformitatea cu cerinţele esenţiale aplicabile, iar această neconformitate reprezintă un risc major la adresa siguranţei, autoritatea naţională de siguranţă vizată poate aplica măsuri temporare de siguranţă în temeiul atribuţiilor sale de supraveghere, în conformitate cu articolul 17 alineatul (6) din Directiva (UE) 2016/798. Măsuri de siguranţă temporare sub forma unei suspendări a autorizaţiei de tip de vehicul pot fi aplicate în paralel de către autoritatea naţională de siguranţă sau de către agenţie și sunt supuse controlului jurisdicţional și procedurii de arbitraj prevăzute la articolul 21 alineatul (7).

(4) În cazurile menţionate la alineatul (3), în urma unei examinări a eficacităţii măsurilor luate pentru contracararea riscului major la adresa siguranţei, agenţia sau autoritatea naţională de siguranţă care a eliberat autorizaţia poate decide să o revoce sau să o modifice, atunci când se demonstrează că o cerinţă esenţială nu a fost respectată la momentul emiterii autorizaţiei. În acest scop, decizia este adusă la cunoștința deţinătorului autorizaţiei de introducere pe piaţă sau al autorizaţiei de tip a vehiculului, cu specificarea motivelor care au stat la baza deciziei. În termen de o lună de la primirea deciziei agenţiei sau a autorităţii naţionale de siguranţă, deţinătorul poate cere acestora revizuirea deciziei. În acest caz, decizia de revocare se suspendă cu titlu temporar. Agenţia sau autoritatea naţională de siguranţă au la dispoziţie o lună de la data primirii cererii de revizuire pentru a-și confirma sau revoca decizia.

Dacă este necesar, în cazul unui dezacord între agenţie și autoritatea naţională de siguranţă referitor la nevoia de a limita sau revoca autorizaţia, se aplică procedura de arbitraj prevăzută la articolul 21 alineatul (7). În cazul în care, în urma aplicării procedurii respective, autorizaţia acordată vehiculului nu este nici limitată, nici revocată, măsurile de siguranţă temporare menţionate la alineatul (3) din prezentul articol se suspendă.

(5) În cazul în care decizia agenţiei este confirmată, deţinătorul autorizaţiei acordate vehiculului o poate contesta în faţa comisiei pentru soluţionarea contestaţiilor desemnate în temeiul articolului 55 din Regulamentul (UE) 2016/796 în termenul menţionat la articolul 59 din respectivul regulament. În cazul în care decizia unei autorităţi naţionale de siguranţă este confirmată, deţinătorul autorizaţiei acordate vehiculului o poate contesta în termen de două luni de la notificarea deciziei în cadrul controlului jurisdicţional menţionat la articolul 18 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/798. Statele membre pot desemna organismul de reglementare menţionat la articolul 56 din Directiva 2012/34/UE în sensul aplicării acestei căi de contestare.

(6) Atunci când agenţia decide să revoce sau să modifice o autorizaţie de introducere pe piaţă pe care a acordat-o, aceasta informează imediat toate autorităţile naţionale de siguranţă, prezentând motivele deciziei sale.

Atunci când o autoritate naţională de siguranţă decide să revoce o autorizaţie de introducere pe piaţă pe care a acordat-o, aceasta informează de îndată agenţia și prezintă motivele deciziei sale. Agenţia va informa apoi celelalte autorităţi naţionale de siguranţă.

(7) Decizia agenţiei sau a autorităţii naţionale de siguranţă de a revoca autorizaţia se consemnează în registrul corespunzător al vehiculelor, în conformitate cu articolul 22 sau, în cazul unei autorizaţii de tip de vehicul, în registrul european al tipurilor autorizate de vehicule, în

▼B

conformitate cu articolul 24 alineatul (7). Agenţia și autoritățile naţionale de siguranță se asigură că întreprinderile feroviare care utilizează vehicule similare vehiculului sau tipului de vehicul care face obiectul unei revocări sunt informate în mod corespunzător. Astfel de întreprinderi feroviare sunt obligate în primul rând să verifice dacă există aceeași problemă de neconformitate. În acest caz, se aplică procedura prevăzută la prezentul articol.

(8) Dacă o autorizaţie de introducere pe piaţă este revocată, vehiculul vizat nu se mai folosește, iar zona sa de utilizare nu poate fi extinsă. Dacă o autorizaţie de tip a vehiculului este revocată, vehiculele construite în baza sa nu pot fi introduse pe piaţă sau ar trebui retrase, în cazul în care au fost deja introduse pe piaţă. O nouă autorizaţie poate fi solicitată în temeiul procedurii prevăzute la articolul 21, în cazul vehiculelor individuale, sau la articolul 24, în cazul tipurilor de vehicule.

(9) În cazul în care, în situaţiile prevăzute la alineatul (1) sau (2), neconformitatea cu cerinţele esenţiale se limitează la o parte a zonei de utilizare a vehiculului vizat și respectiva neconformitate exista deja la momentul emiterii autorizaţiei de introducere pe piaţă, aceasta din urmă se modifică pentru a exclude părţile zonei de utilizare respective.

CAPITOLUL VI

ORGANISMELE DE EVALUARE A CONFORMITĂŢII

Articolul 27

Autorităţile de notificare

(1) Statele membre desemnează autorităţi de notificare care sunt responsabile de instituirea și îndeplinirea procedurilor necesare pentru evaluarea, notificarea și monitorizarea organismelor de evaluare a conformităţii, inclusiv conformitatea cu articolul 34.

(2) Statele membre se asigură că aceste autorităţi notifică Comisia și alte organisme ale statelor membre autorizate să îndeplinească atribuţii de evaluare a conformităţii ca părţi terţe astfel cum se prevede în articolul 10 alineatul (2) și articolul 15 alineatul (1). Statele membre se asigură de asemenea că autorităţile informează Comisia și celelalte state membre cu privire la organismele desemnate menţionate la articolul 15 alineatul (8).

(3) Statele membre pot decide ca evaluarea și monitorizarea menţionate la alineatul (1) să fie efectuate de către un organism de acreditare naţional în înţelesul și în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(4) În cazul în care autoritatea de notificare deleagă sau încredinţează în alt mod evaluarea, notificarea sau monitorizarea menţionate la alineatul (1) din prezentul articol unui organism care nu este o entitate guvernamentală, organismul respectiv este persoană juridică și îndeplinește cerinţele prevăzute la articolul 28. Aceasta ia măsuri pentru a acoperi răspunderile care decurg din activităţile desfășurate.

(5) Autoritatea de notificare își asumă întreaga răspundere pentru atribuţiile organismului menţionat la alineatul (3).

▼B

Articolul 28

Cerinţe referitoare la autorităţile de notificare

Autoritatea de notificare:

(a) este instituită în așa fel încât să se evite orice conflict de interese cu organismele de evaluare a conformităţii;

(b) este organizată și funcţionează astfel încât să garanteze obiectivitatea și imparţialitatea activităţilor sale;

(c) este organizată în așa fel încât fiecare decizie cu privire la notificarea unui organism de evaluare a conformităţii să fie luată de persoane competente, diferite de cele care au efectuat evaluarea;

(d) nu oferă și nu prestează activităţi care sunt realizate de organismele de evaluare a conformităţii sau servicii de consultanţă în condiţii comerciale sau concurenţiale;

(e) garantează confidenţialitatea informaţiilor obţinute;

(f) are la dispoziţie un număr suficient de personal competent pentru îndeplinirea corespunzătoare a atribuţiilor sale.

Articolul 29

Obligaţia autorităţilor de notificare de a furniza informaţii

Statele membre informează Comisia în legătură cu procedurile lor de evaluare, notificare și monitorizare a organismelor de evaluare a conformităţii și în legătură cu orice modificări aduse acestor proceduri.

Comisia pune la dispoziţia publicului informaţiile respective.

Articolul 30

Organisme de evaluare a conformităţii

(1) În scopul notificării, un organism de evaluare a conformităţii îndeplinește cerinţele prevăzute la alineatele (2)-(7) din prezentul articol și la articolele 31 și 32.

(2) Organismul de evaluare a conformităţii este înfiinţat în temeiul dreptului intern și are personalitate juridică.

(3) Organismul de evaluare a conformităţii este capabil să îndeplinească toate atribuţiile de evaluare a conformităţii care îi sunt atribuite prin STI relevantă și în legătură cu care a fost notificat, indiferent dacă acele atribuţii sunt îndeplinite chiar de către organismul de evaluare a conformităţii sau în numele și sub responsabilitatea acestuia.

De fiecare dată și pentru fiecare procedură de evaluare a conformităţii și pentru fiecare tip sau categorie de produse pentru care a fost notificat, organismul de evaluare a conformităţii are la dispoziţie:

(a) personalul necesar, care deţine cunoștinţe tehnice și experienţă suficientă și corespunzătoare pentru a îndeplini atribuţiile de evaluare a conformităţii;

▼B

(b) descrierile relevante ale procedurilor în concordanţă cu care se realizează evaluarea conformităţii, asigurându-se transparenţa şi posibilitatea de a aplica respectivele proceduri. Acesta dispune de politici şi proceduri corespunzătoare care să facă o distincţie clară între atribuţiile pe care le îndeplineşte în calitate de organism de evaluare a conformităţii notificat şi orice alte activităţi;

(c) procedurile corespunzătoare pentru desfăşurarea activităţilor sale, care ţin seama de dimensiunea unei întreprinderi, de sectorul său de activitate, de structura acesteia, de gradul de complexitate al tehnologiei produsului în cauză şi de caracterul de serie sau de masă al procesului de producţie.

Organismul de evaluare a conformităţii dispune de mijloacele necesare pentru a îndeplini în mod corespunzător atribuţiile tehnice şi administrative legate de activităţile de evaluare a conformităţii şi are acces la toate echipamentele sau bazele materiale necesare.

(4) Organismele de evaluare a conformităţii încheie o asigurare de răspundere cu excepţia cazului în care răspunderea este asumată de stat în conformitate cu dreptul intern sau dacă statul membru este direct responsabil de evaluarea conformităţii.

(5) Personalul unui organism de evaluare a conformităţii păstrează secretul profesional în privinţa tuturor informaţiilor obţinute în cursul îndeplinirii atribuţiilor sale în temeiul STI relevante sau al oricărei dispoziţii din dreptul intern care o pune în aplicare, cu excepţia informaţiilor legate de autorităţile competente ale statului membru în care îşi desfăşoară activitatea. Drepturile de autor sunt protejate.

(6) Organismele de evaluare a conformităţii participă la activităţile de standardizare relevante şi la activităţile grupului de coordonare a organismelor de evaluare a conformităţii notificate, înfiinţat în temeiul dreptului relevant al Uniunii, sau se asigură că personalul lor de evaluare este informat cu privire la aceste activităţi, şi aplică, ca îndrumări generale deciziile administrative şi documentele rezultate din activitatea acestui grup.

(7) Organismele de evaluare a conformităţii notificate pentru subsistemele control-comandă şi semnalizare terestră şi/sau la bord participă la activităţile grupului ERTMS menţionat la articolul 29 din Regulamentul (UE) 2016/796 sau se asigură că personalul lor de evaluare este informat cu privire la aceste activităţi. Organismele de evaluare a conformităţii respectă orientările rezultate din activitatea acestui grup. În cazul în care consideră că este inadecvat sau imposibil să aplice aceste orientări, organismele de evaluare a conformităţii în cauză transmit comentariile lor către grupul de lucru ERTMS spre dezbatere, în vederea îmbunătăţirii continue a orientărilor.

Articolul 31

Imparţialitatea organismelor de evaluare a conformităţii

(1) Organismul de evaluare a conformităţii este un organism terţ, independent de organizaţia sau de producătorul produsului pe care îl evaluează.

Un organism care aparţine de o asociaţie de întreprinderi sau de o federaţie profesională care reprezintă întreprinderile implicate în proiectarea, producerea, furnizarea, asamblarea, utilizarea sau întreţinerea produselor pe care le evaluează poate fi considerat a fi un astfel de organism, cu condiţia să demonstreze că este independent şi că nu există un conflict de interese.

▼B

(2) Imparţialitatea organismelor de evaluare a conformităţii, a personalului de conducere de nivel superior și a personalului de evaluare al acestora este garantată.

(3) Un organism de evaluare a conformităţii, personalul de conducere de nivel superior al acestuia și personalul responsabil cu îndeplinirea atribuţiilor de evaluare a conformităţii nu pot fi proiectantul, producătorul, furnizorul, instalatorul, cumpărătorul, proprietarul, utilizatorul sau operatorul de întreţinere al produselor pe care le evaluează, nici reprezentantul autorizat al vreuneia dintre aceste părţi. Acest lucru nu împiedică utilizarea produselor evaluate care sunt necesare pentru operaţiunile organismului de evaluare a conformităţii sau utilizarea acestor produse în scopuri personale.

(4) Un organism de evaluare a conformităţii, personalul de conducere de nivel superior al acestuia și personalul responsabil cu îndeplinirea atribuţiilor de evaluare a conformităţii nu pot fi direct implicaţi în proiectarea, fabricarea sau construirea, comercializarea, instalarea, utilizarea sau întreţinerea produselor respective sau să reprezinte părţile angajate în aceste activităţi. Aceștia nu se angajează în nicio activitate care poate intra în conflict cu judecata lor independentă sau cu integritatea lor în cea ce privește activităţile de evaluare a conformităţii pentru care sunt notificaţi. Această interdicţie se aplică în special serviciilor de consultanţă.

(5) Organismele de evaluare a conformităţii se asigură că activităţile filialelor sau ale subcontractanţilor lor nu afectează confidenţialitatea, obiectivitatea sau imparţialitatea activităţilor lor de evaluare a conformităţii.

(6) Organismele de evaluare a conformităţii și personalul acestora desfășoară activităţile de evaluare a conformităţii la cel mai înalt nivel de integritate profesională și cu competenţa tehnică necesară în domeniul specific și nu sunt supuși niciunor presiuni sau stimulente, îndeosebi financiare, care le-ar putea influenţa judecata sau rezultatele activităţilor lor de evaluare a conformităţii, în special în ceea ce privește persoanele sau grupurile de persoane care au un interes legat de rezultatele acestor activităţi.

Articolul 32

Personalul organismelor de evaluare a conformităţii

(1) Personalul responsabil cu îndeplinirea activităţilor de evaluare a conformităţii dispune de următoarele competenţe:

(a) formare tehnică și profesională solidă care să acopere toate activităţile de evaluare a conformităţii pentru care a fost notificat organismul de evaluare a conformităţii;

(b) cunoașterea satisfăcătoare a cerinţelor evaluărilor pe care le efectuează și autoritatea corespunzătoare pentru realizarea acestor evaluări;

(c) cunoașterea și înţelegerea corespunzătoare a cerinţelor esenţiale, a standardelor armonizate aplicabile și a dispoziţiilor relevante din dreptul Uniunii și din regulamentele de punere în aplicare al acestuia;

(d) capacitatea de a întocmi certificate, evidenţe și rapoarte care să demonstreze că au fost realizate evaluări.

(2) Remuneraţia personalului de conducere de nivel superior și a personalului de evaluare ale unui organism de evaluare a conformităţii nu depinde de numărul de evaluări realizate sau de rezultatele evaluărilor respective.

▼B

Articolul 33

Prezumţia de conformitate a unui organism de evaluare a conformităţii

În cazul în care un organism de evaluare a conformităţii demonstrează conformitatea sa cu criteriile prevăzute în standardele armonizate relevante sau în părţi ale acestora, ale căror referinţe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, se presupune că acesta se conformează cerinţelor prevăzute la articolele 30-32, în măsura în care aceste cerinţe sunt reglementate de standardele armonizate aplicabile.

Articolul 34

Filiale și subcontractanţi ai organismelor notificate

(1) În cazul în care un organism notificat subcontractează anumite atribuţii referitoare la evaluarea conformităţii sau recurge la o filială, acesta se asigură că subcontractantul sau filiala îndeplinește cerinţele prevăzute la articolele 30-32 și informează autoritatea de notificare în acest sens.

(2) Organismele notificate își asumă întreaga responsabilitate pentru atribuţiile îndeplinite de subcontractanţi sau filiale, oriunde ar fi acestea stabilite.

(3) Activităţile organismelor notificate pot fi subcontractate sau îndeplinite de o filială doar cu acordul clientului.

(4) Organismele notificate pun la dispoziţia autorităţii de notificare documentele relevante referitoare la evaluarea calificărilor subcontractantului sau ale filialei și la activităţile desfășurate de aceștia în temeiul STI relevante.

Articolul 35

Organisme interne acreditate

(1) Solicitanţii pot recurge la un organism intern acreditat pentru a realiza activităţile de evaluare a conformităţii în scopul aplicării procedurilor stabilite în modulele A1, A2, C1 sau C2 prevăzute în anexa II la Decizia nr. 768/2008/CE și modulele CA1 și CA2 prevăzute în anexa I la Decizia 2010/713/UE. Organismul respectiv este o parte separată și distinctă a solicitantului în cauză și nu este implicat în proiectarea, producţia, furnizarea, instalarea, utilizarea sau întreţinerea produselor pe care le evaluează.

(2) Organismul intern acreditat îndeplinește următoarele cerinţe:

(a) este acreditat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008;

(b) organismul și personalul acestuia, sunt identificabile din punct de vedere organizaţional și dispun de metode de raportare, în cadrul întreprinderii din care fac parte, care le asigură imparţialitatea și o demonstrează în faţa organismului naţional de acreditare competent;

(c) nici organismul și nici personalul acestuia nu sunt responsabili cu proiectarea, producerea, furnizarea, instalarea, exploatarea sau întreţinerea produselor pe care le evaluează și nici nu se angajează în vreo activitate care ar putea intra în conflict cu judecata lor independentă sau cu integritatea acestora în ceea ce privește activităţile lor de evaluare;

▼B

(d) organismul prestează servicii exclusiv întreprinderii din care face parte.

(3) Organismele interne acreditate nu se notifică statelor membre sau Comisiei, însă întreprinderea din care fac parte sau organismul naţional de acreditare furnizează informaţii cu privire la acreditarea lor autorităţii de notificare, la cererea acesteia din urmă.

Articolul 36

Cererea de notificare

(1) Un organism de evaluare a conformităţii depune o cerere de notificare la autoritatea de notificare a statului membru în care este stabilit.

(2) Această cerere este însoţită de o descriere a activităţilor de evaluare a conformităţii, a modulului sau modulelor de evaluare a conformităţii și a produsului sau produselor pentru care organismul se consideră a fi competent, precum și de un certificat de acreditare, în cazul în care acesta există, eliberat de un organism naţional de acreditare, care să ateste că organismul de evaluare a conformităţii îndeplinește cerinţele prevăzute la articolele 30-32.

(3) În cazul în care un organism de evaluare a conformităţii nu poate prezenta un certificat de acreditare, acesta prezintă autorităţii de notificare toate documentele justificative necesare pentru verificarea, recunoașterea și monitorizarea periodică a conformităţii sale cu cerinţele prevăzute la articolele 30-32.

Articolul 37

Procedura de notificare

(1) Autorităţile de notificare notifică numai organismele de evaluare a conformităţii care îndeplinesc cerinţele prevăzute la articolele 30-32.

(2) Autorităţile de notificare notifică organismele menţionate la alineatul (1) Comisiei și celorlalte state membre, prin intermediul instrumentului de notificare electronică dezvoltat și gestionat de Comisie.

(3) Notificarea include detalii complete despre activităţile de evaluare a conformităţii, modulul sau modulele de evaluare a conformităţii și produsul sau produsele în cauză, precum și certificatul de acreditare relevant sau o altă atestare relevantă a competenţei astfel cum este prevăzut la alineatul (4).

(4) În cazul în care o notificare nu se bazează pe un certificat de acreditare menţionat la articolul 36 alineatul (2), autoritatea de notificare prezintă Comisiei și celorlalte state membre documentele justificative care atestă competenţa organismului de evaluare a conformităţii și măsurile adoptate pentru a se asigura că organismul respectiv va fi monitorizat periodic și că va îndeplini în continuare cerinţele prevăzute la articolele 30-32.

(5) Organismul în cauză poate îndeplini activităţile unui organism notificat numai în cazul în care nu există obiecţii din partea Comisiei sau a celorlalte state membre, transmise în termen de două săptămâni de la notificare, în cazul în care se utilizează un certificat de acreditare, sau în termen de două luni de la notificare, în cazul în care nu se utilizează acreditarea.

(6) Comisia și celelalte state membre sunt înștiinţate cu privire la orice modificări relevante ulterioare aduse notificării.

▼B

Articolul 38

Numerele de identificare și listele organismelor notificate

(1) Comisia atribuie un număr de identificare unui organism notificat.

Unui organism notificat i se atribuie un singur număr de identificare, chiar și în cazul în care acesta este notificat în baza mai multor acte juridice ale Uniunii.

(2) Comisia pune la dispoziţia publicului lista organismelor notificate în temeiul prezentei directive, inclusiv numerele de identificare care le-au fost alocate și activităţile pentru care acestea au fost notificate.

Comisia se asigură că lista respectivă este actualizată permanent.

Articolul 39

Modificări ale notificărilor

(1) În cazul în care o autoritate de notificare a constatat sau a fost informată că un organism notificat nu mai îndeplinește cerinţele prevăzute la articolele 30-32 sau că acesta nu își îndeplinește obligaţiile, autoritatea de notificare restricţionează, suspendă sau retrage notificarea, după caz, în funcţie de gravitatea încălcării cerinţelor sau a neîndeplinirii obligaţiilor. Autoritatea de notificare informează imediat Comisia și celelalte statele membre în consecinţă.

(2) În caz de restricţionare, suspendare sau retragere a notificării sau în cazul în care organismul notificat și-a încetat activitatea, statul membru care a făcut notificarea ia măsurile adecvate pentru a se asigura că dosarele acelui organism sunt fie prelucrate de un alt organism notificat, fie sunt puse la dispoziţia autorităţilor de notificare și de supraveghere a pieţei responsabile, la cererea acestora.

Articolul 40

Contestarea competenţei organismelor notificate

(1) Comisia investighează toate cazurile în care are îndoieli sau i se atrage atenţia asupra unei îndoieli în ceea ce privește competenţa unui organism notificat sau continuarea îndeplinirii de către un organism notificat a cerinţelor și responsabilităţilor care îi revin.

(2) Statul membru care a făcut notificarea prezintă Comisiei, la cerere, toate informaţiile referitoare la temeiul notificării sau la menţinerea competenţei organismului în cauză.

(3) Comisia se asigură că toate informaţiile sensibile obţinute pe parcursul investigaţiilor sale sunt tratate confidenţial.

(4) În cazul în care Comisia constată că un organism notificat nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește cerinţele pentru a fi notificat, aceasta informează în mod corespunzător statul membru care a făcut notificarea și îi solicită acestuia să adopte măsurile corective necesare, inclusiv retragerea notificării, dacă este necesar.

▼B

Articolul 41

Obligaţii operaţionale ale organismelor notificate

(1) Organismele notificate realizează evaluări ale conformităţii în concordanţă cu procedurile de evaluare a conformităţii prevăzute în STI relevantă.

(2) Evaluările conformităţii se realizează în mod proporţionat, evitând sarcinile inutile pentru operatorii economici. Organismele notificate își desfășoară activităţile ţinând seama în mod corespunzător de dimensiunea unei întreprinderi, de sectorul său de activitate, de structura acesteia, de gradul de complexitate al tehnologiei produsului în cauză și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producţie.

În același timp, scopul activităţii lor este însă evaluarea conformităţii produsului cu prezenta directivă.

(3) În cazul în care constată că producătorul nu îndeplinește cerinţele prevăzute în STI relevantă sau în standardele armonizate ori specificaţiile tehnice corespunzătoare, organismul notificat solicită producătorului respectiv să ia măsurile corective corespunzătoare și nu eliberează un certificat de conformitate.

(4) În cazul în care, pe parcursul monitorizării conformităţii ulterioare eliberării certificatului, un organism notificat constată că un produs nu mai este conform cu STI relevantă sau cu standardele armonizate ori specificaţiile tehnice corespunzătoare, acesta solicită producătorului să ia măsurile corective corespunzătoare și suspendă sau retrage certificatul dacă este necesar.

(5) În cazul în care nu se iau măsuri corective sau acestea nu au efectul cerut, organismul notificat restricţionează, suspendă sau retrage orice certificat, după caz.

Articolul 42

Obligaţia organismelor notificate de a furniza informaţii

(1) Organismele notificate informează autoritatea de notificare în legătură cu următoarele:

(a) orice refuz, restricţie, suspendare sau retragere a unui certificat;

(b) orice circumstanţă care afectează domeniul de aplicare și condiţiile notificării;

(c) orice cerere de informaţii pe care au primit-o de la autorităţile de supraveghere a pieţei cu privire la activităţile de evaluare a conformităţii;

(d) la cerere, activităţile de evaluare a conformităţii realizate în limita domeniului de aplicare al notificării și în legătură cu orice altă activitate realizată, inclusiv activităţi transfrontaliere și subcontractare.

De asemenea, autorităţile naţionale de siguranţă competente sunt informate cu privire la orice refuz, restricţie, suspendare sau retragere a unui certificat conform literei (a).

(2) Organismele notificate furnizează celorlalte organisme notificate în temeiul prezentei directive, care desfășoară activităţi similare de evaluare a conformităţii ce vizează aceleași produse, informaţii relevante privind aspecte legate de rezultate negative și, la cerere, pozitive ale evaluării conformităţii.

▼B

(3) Organismele notificate furnizează agenţiei certificatele de verificare „CE” a subsistemelor, certificatele de conformitate „CE” a elementelor constitutive de interoperabilitate și certificatele „CE” de adecvare la utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate.

Articolul 43

Schimburile de bune practici

Comisia prevede organizarea schimburilor de bune practici între autorităţile naţionale ale statelor membre responsabile de politica de notificare.

Articolul 44

Coordonarea organismelor notificate

Comisia asigură coordonarea și cooperarea adecvată între organismele notificate în temeiul prezentei directive prin instituirea unui grup sectorial al organismelor notificate. Agenţia sprijină activităţile organismelor notificate în conformitate cu articolul 24 din Regulamentul (UE) 2016/796.

Statele membre se asigură că organismele notificate de acestea participă la activitatea grupului respectiv în mod direct sau prin reprezentanţi desemnaţi.

Articolul 45

Organisme desemnate

(1) Cerinţele privind organismele de evaluare a conformităţii stabilite la articolele 30-34 se aplică și organismelor desemnate în temeiul articolului 15 alineatul (8), cu excepţia:

(a) competenţelor necesare ale personalului său în temeiul articolului 32 alineatul (1) litera (c), în cazul în care organismul desemnat deţine cunoștinţele și înţelegerea corespunzătoare cu privire la dreptul intern;

(b) în ceea ce privește documentele care trebuie puse la dispoziţia autorităţii de notificare în temeiul articolului 34 alineatul (4), organismul desemnat include documentele referitoare la activitatea desfășurată de filiale sau subcontractanţi în temeiul normelor naţionale relevante.

(2) Obligaţiile operaţionale prevăzute la articolul 41 se aplică, de asemenea, organismelor desemnate în temeiul articolului 15 alineatul (8), cu excepţia cazului în care respectivele obligaţii fac trimitere la normele naţionale în locul STI.

(3) Obligaţia de informare prevăzută la articolul 42 alienatul (1) se aplică și organismelor desemnate, care informează statele membre în consecinţă.

▼B

CAPITOLUL VII

REGISTRE

Articolul 46

Sistemul de numerotare a vehiculelor

(1) În momentul înmatriculării în conformitate cu articolul 22, fiecărui vehicul i se alocă un număr european de vehicul (NEV) de către autoritatea competentă a statului membru de înmatriculare. Fiecare vehicul este marcat cu un NEV atribuit.

(2) Specificaţiile privind NEV sunt stabilite în măsurile menţionate la articolul 47 alineatul (2), în conformitate cu STI relevante.

(3) Unui vehicul i se alocă un NEV doar o singură dată, dacă măsurile menţionate la articolul 47 alineatul (2) nu prevăd altfel, în conformitate cu STI relevante.

(4) În pofida alineatului (1), în cazul vehiculelor care circulă sau care sunt destinate să circule dinspre sau înspre ţări terţe în care ecartamentul este diferit de cel din reţeaua feroviară principală din cadrul Uniunii, statele membre pot accepta vehiculele identificate în mod clar în conformitate cu un sistem de codificare diferit.

Articolul 47

Registrele vehiculelor

(1) Până când registrul european al vehiculelor menţionat la alineatul (5) va fi operaţional, fiecare stat membru ţine un registru naţional al vehiculelor. Acest registru:

(a) respectă specificaţiile comune menţionate la alineatul (2);

(b) este actualizat de către un organism independent de orice întreprindere feroviară;

(c) este accesibil autorităţilor naţionale de siguranţă și organismelor de anchetă menţionate la articolele 16 și 22 din Directiva (UE) 2016/798; de asemenea, el este accesibil, în urma oricărei solicitări legitime, organismelor de reglementare menţionate la articolul 55 din Directiva 2012/34/UE, agenţiei, întreprinderilor feroviare și administratorilor de infrastructură, precum și persoanelor sau organizaţiilor care înmatriculează vehicule sau care sunt identificate în registru.

(2) Comisia adoptă specificaţii comune pentru registrele naţionale ale vehiculelor, în ceea ce privește conţinutul acestora, formatul datelor, arhitectura funcţională și tehnică, modul de operare, inclusiv modalităţile de efectuare a schimbului de date, și regulile de introducere și consultare a datelor, prin intermediul unor acte de punere în aplicare.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 51 alineatul (3).

(3) Registrul naţional al vehiculelor conţine cel puţin următoarele elemente:

(a) NEV-ul;

(b) trimiteri la declaraţia de verificare „CE” și la organismul emitent;

▼B

(c) trimiteri la registrul european al tipurilor de vehicule autorizate menţionat la articolul 48;

(d) identificarea proprietarului și a deţinătorului vehiculului;

(e) restricţii privind utilizarea vehiculului;

(f) trimiteri la entitatea responsabilă cu întreţinerea.

(4) Atât timp cât registrele naţionale ale vehiculelor din statele membre nu sunt interconectate în conformitate cu specificaţia menţionată la alineatul (2), fiecare stat membru își actualizează registrul cu modificările efectuate de alt stat membru în registrul său în ceea ce privește datele care îl interesează.

(5) În vederea reducerii sarcinilor administrative și a costurilor nejustificate pentru statele membre și pentru părţile interesate, până la 16 iunie 2018, Comisia, ţinând cont de rezultatul unei analize cost-beneficiu, adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, specificaţiile tehnice și funcţionale ale registrului european al vehiculelor care ar încorpora registrele naţionale ale vehiculelor, pentru a asigura tuturor utilizatorilor o interfaţă armonizată pentru înregistrarea vehiculelor și gestionarea datelor. Se aplică alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3). Aceste specificaţii includ conţinutul, formatul datelor, arhitectura funcţională și tehnică, modul de operare, inclusiv modalităţile de efectuare a schimbului de date, și regulile de introducere și consultare a datelor, precum și etapele migraţiei.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 51 alineatul (3) și pe baza unei recomandări din partea agenţiei.

Registrul european al vehiculelor este elaborat luându-se în considerare aplicaţiile informatice și registrele deja create de agenţie și de statele membre, cum ar fi Registrul centralizat european virtual al vehiculelor conectat la registrele naţionale ale vehiculelor. Registrul european al vehiculelor devine operaţional până la 16 iunie 2021.

(6) Deţinătorul declară imediat statului membru în care a fost înmatriculat vehiculul orice modificare a datelor introduse în registrele vehiculelor, distrugerea unui vehicul sau decizia sa de a nu mai înmatricula un vehicul.

(7) În cazul vehiculelor autorizate pentru prima dată într-o ţară terţă și utilizate ulterior într-un stat membru, respectivul stat membru garantează că datele referitoare la vehiculele în cauză, incluzând cel puţin datele referitoare la deţinătorul vehiculului, entitatea responsabilă cu întreţinerea acestuia și restricţiile privind modul de utilizare a vehiculului, pot fi recuperate prin intermediul unui registru al vehiculelor sau sunt puse la dispoziţie în alt mod, într-un format ușor de citit și fără întârziere și în conformitate cu aceleași principii nediscriminatorii care se aplică în cazul datelor similare dintr-un registru al vehiculelor.

Articolul 48

Registrul european al tipurilor de vehicule autorizate

(1) Agenţia creează și păstrează un registru al autorizaţiilor de introducere pe piaţă a tipurilor de vehicule, eliberate în conformitate cu articolul 24. Acest registru:

(a) este public și accesibil în format electronic;

▼B

(b) respectă specificaţiile comune menţionate la alineatul (2);

(c) este conectat cu registrele relevante ale vehiculelor.

(2) Comisia adoptă specificaţii comune pentru registrul tipurilor de vehicule autorizate referitoare la conţinutul, formatul datelor, arhitectura funcţională și tehnică, modul de operare și regulile de introducere și consultare a datelor, prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 51 alineatul (3).

(3) Registrul conţine, în cazul fiecărui tip de vehicul, cel puţin următoarele elemente:

(a) caracteristicile tehnice, inclusiv cele legate de accesibilitatea pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă, ale tipului de vehicul, astfel cum sunt definite în STI relevante;

(b) denumirea producătorului;

(c) datele autorizaţiilor privind zona de utilizare pentru un tip de vehicul, inclusiv orice restricţie sau retragere.

Articolul 49

Registrul de infrastructură

(1) Fiecare stat membru se asigură că este publicat un registru de infrastructură care să indice valorile parametrilor de reţea ai fiecărui subsistem sau ai fiecărei părţi de subsistem în cauză, astfel cum se prevede în STI relevante.

(2) Valorile parametrilor înregistrate în registrul de infrastructură se utilizează în combinaţie cu valorile parametrilor înregistrate în autorizaţia de introducere pe piaţă a vehiculului pentru a verifica compatibilitatea tehnică dintre vehicul și reţea.

(3) Registrul de infrastructură poate stipula condiţii de utilizare a instalaţiilor fixe, precum și alte restricţii.

(4) Fiecare stat membru se asigură că registrul de infrastructură este actualizat în conformitate cu alineatul (5).

(5) Comisia adoptă specificaţii comune pentru registrul de infrastructură referitoare la conţinutul, formatul datelor, arhitectura funcţională și tehnică, modul de operare și regulile de introducere și consultare a datelor, prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 51 alineatul (3).

CAPITOLUL VIII

DISPOZIŢII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 50

Exercitarea delegării

(1) Competenţa de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condiţiile prevăzute în prezentul articol.

▼B

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 alineatul (1) este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani începând de la 15 iunie 2016. Cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani, Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Este deosebit de important ca Comisia să își urmeze practica obișnuită și să poarte consultări cu experți, inclusiv cu experți ai statelor membre, înainte de a adopta respectivele acte delegate.

(4) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (1) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (1) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat nicio obiecție în termen de două luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliul sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 51

Procedura comitetelor

(1) Comisia este asistată de comitetul instituit prin articolul 21 din Directiva 96/48/CE a Consiliului ([1]). Comitetul respectiv este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) paragraful al treilea din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

([1]) Directiva 96/48/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză (JO L 235, 17.9.1996, p. 6).

▼B

Articolul 52

Motivare

Orice decizie luată în temeiul prezentei directive privind evaluarea conformităţii sau a adecvării pentru utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate sau verificarea subsistemelor care formează sistemul feroviar al Uniunii și orice decizie adoptată în conformitate cu articolele 7, 12 și 17 prevede în detaliu motivele pe care se întemeiază. Decizia este notificată părţii în cauză în cel mai scurt timp posibil, împreună cu indicarea căilor de atac disponibile în temeiul dreptului în vigoare în statul membru în cauză și a termenelor acordate în care acestea pot fi exercitate.

Articolul 53

Raportare și informare

(1) Până la 16 iunie 2018, Comisia transmite un raport privind progresele înregistrate în pregătirea rolului consolidat al agenţiei în temeiul prezentei directive. În plus, la fiecare trei ani și pentru prima dată la trei ani de la încheierea perioadei de tranziţie prevăzută la articolul 54, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind progresele înregistrate în realizarea interoperabilităţii sistemului feroviar al Uniunii și funcţionarea agenţiei în acest context. Raportul include totodată o evaluare a punerii în aplicare și a utilizării registrelor menţionate la capitolul VII și o analiză a cazurilor stabilite la articolul 7 și a aplicării capitolului V, evaluând în special funcţionarea acordurilor de cooperare încheiate între agenţie și autorităţile naţionale de siguranţă. În sensul primului raport care urmează încheierii perioadei de tranziţie, Comisia desfășoară consultări extinse cu părţile interesate relevante și stabilește un program care să permită evaluarea progreselor. Dacă este oportun pe baza analizei menţionate, Comisia propune măsuri legislative, inclusiv măsuri pentru rolul viitor al agenţiei în consolidarea interoperabilităţii.

(2) Agenţia dezvoltă și actualizează periodic un instrument care poate furniza, la cererea unui stat membru, a Parlamentului European sau a Comisiei, o perspectivă generală asupra nivelului de interoperabilitate al sistemului feroviar al Uniunii. Instrumentul utilizează informaţiile conţinute în registrele prevăzute în capitolul VII.

Articolul 54

Regimul tranzitoriu pentru utilizarea vehiculelor

(1) Fără a aduce atingere alineatului (4) din prezentul articol,vehiculele care trebuie să fie autorizate în perioada cuprinsă între 15 iunie 2016 și 16 iunie 2019 fac obiectul dispoziţiilor prevăzute în capitolul V al Directivei 2008/57/CE.

(2) Autorizaţiile de punere în funcţiune a vehiculelor care au fost acordate în temeiul alineatului (1), și orice alte autorizaţii acordate anterior datei de 15 iunie 2016, inclusiv autorizaţiile emise în temeiul unor acorduri internaţionale, în special RIC (*Regolamento Internazionale Carozze*) și RIV (*Regolamento Internazionale Veicoli*), rămân valabile în conformitate cu condiţiile în care au fost acordate.

▼B

(3) Vehiculele autorizate pentru punerea în funcţiune în temeiul alineatelor (1) și (2) primesc o nouă autorizaţie de introducere pe piaţă a unui vehicul pentru a funcţiona într-una sau mai multe reţele care nu sunt încă acoperite de autorizaţie. Introducerea pe piaţă în aceste reţele suplimentare este supusă articolului 21.

▼M1

(4) Cel mai târziu începând cu 16 iunie 2019 agenţia îndeplinește atribuţiile de autorizare în temeiul articolelor 21 și 24, precum și atribuţiile menţionate la articolul 19, în ceea ce privește zonele de utilizare din statele membre care nu au transmis notificări agenţiei și Comisiei în conformitate cu articolul 57 alineatul (2). Prin derogare de la articolele 21 și 24, autorităţile naţionale de siguranţă din statele membre care au notificat agenţia și Comisia în temeiul articolului 57 alineatul (2) pot continua să elibereze autorizaţii în conformitate cu Directiva 2008/57/CE până la 16 iunie 2020. Prin derogare de la articolele 21 și 24, autorităţile naţionale de siguranţă din statele membre care au notificat agenţia și Comisia în temeiul articolului 57 alineatul (2a) pot continua să elibereze autorizaţii în conformitate cu Directiva 2008/57/CE până la 31 octombrie 2020.

▼B

Articolul 55

Alte dispoziţii tranzitorii

(1) Anexele IV, V, VII și IX la Directiva 2008/57/CE se aplică până la data aplicării actelor de punere în aplicare corespunzătoare menţionate la articolul 7 alineatul (5), articolul 9 alineatul (4), articolul 14 alineatul (10) și articolul 15 alineatul (9) din prezenta directivă.

(2) Directiva 2008/57/CE continuă să se aplice în ceea ce privește proiectele terestre ERTMS care urmează să fie puse în funcţiune în perioada cuprinsă între 15 iunie 2016 și 16 iunie 2019.

(3) Proiectele pentru care etapa de contractare sau de licitaţie a fost finalizată înainte de 16 iunie 2019 nu fac obiectul pre-autorizării de către agenţie menţionată la articolul 19.

(4) Până la 16 iunie 2031, opţiunile incluse în contractele care au fost semnate înainte de 15 iunie 2016 nu fac obiectul pre-autorizării de către agenţie, menţionată la articolul 19, chiar dacă acestea sunt exercitate după 15 iunie 2016.

(5) Înainte de a autoriza punerea în funcţiune a oricărui echipament ERTMS terestru care nu a făcut obiectul pre-autorizării de către agenţie menţionată la articolul 19, autorităţile naţionale de siguranţă cooperează cu agenţia pentru a se asigura faptul că soluţiile tehnice sunt pe deplin interoperabile, în conformitate cu articolul 30 alineatul (3) și articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/796.

Articolul 56

Recomandări și avize ale agenţiei

Agenţia furnizează recomandări și avize în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) 2016/796 în scopul aplicării prezentei directive. Atunci când acest lucru este relevant, recomandările și avizele sunt luate în considerare la elaborarea actelor de punere în aplicare în temeiul prezentei directive.

▼B

Articolul 57

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolelor 1 și 2, articolului 7 alineatele (1)-(4) și (6), articolului 8, articolului 9 alineatul (1), articolului 10 alineatul (5), articolului 11 alineatele (1), (3) și (4), articolelor 12, 13 și 14, articolului 15 alineatele (1)-(8), articolului 16, articolului 18, articolului 19 alineatul (3), articolelor 21-39, articolului 40 alineatul (2), articolelor 41, 42, 44, 45 și 46, articolului 47 alineatele (1), (3), (4) și (7), articolului 49 alineatele (1)-(4), articolului 54 și anexelor I, II, III și IV până la 16 iunie 2019. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziţii.

(2) Statele membre pot prelungi perioada de transpunere menţionată la alineatul (1) cu un an. În acest scop, până la 16 decembrie 2018, statele membre care nu asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative în perioada de transpunere menţionată la alineatul (1) notifică acest lucru agenţiei și Comisiei și prezintă motivele pentru această prelungire.

▼M1

(2a) Statele membre care au prelungit perioada de transpunere în conformitate cu alineatul (2) pot prelungi în mod suplimentar această perioadă până la 31 octombrie 2020. Măsurile lor de transpunere se aplică de la data respectivă. Statele membre în cauză notifică agenţiei și Comisiei acest lucru până la 29 mai 2020.

▼B

(3) Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziţii, ele conţin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoţite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea conţin, de asemenea, o menţiune care precizează că trimiterile din cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la directivele abrogate prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modalitatea de formulare a respectivei menţiuni.

(4) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziţii de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(5) Obligaţiile de transpunere și punere în aplicare a articolului 13, articolului 14 alineatele (1)-(8), (11) și (12), articolului 15 alineatele (1)-(9), articolului 16 alineatul (1), articolelor 19-26, articolelor 45, 46 și 47, articolului 49 alineatele (1)-(4) și articolului 54 din prezenta directivă nu se aplică Ciprului și Maltei atât timp cât pe teritoriile acestora nu există un sistem feroviar.

Cu toate acestea, imediat ce o entitate publică sau privată depune o cerere oficială de construire a unei linii de cale ferată care să fie exploatată de una sau mai multe întreprinderi feroviare, statele membre în cauză adoptă măsuri pentru a pune în aplicare articolele menţionate la primul paragraf, în termen de doi ani de la primirea cererii.

▼B

Articolul 58

Abrogare

Directiva 2008/57/CE, astfel cum a fost modificată de directivele enumerate în anexa V partea A se abrogă de la ►M1 31 octombrie 2020 ◄, fără a aduce atingere obligaţiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor prevăzute în anexa V partea B.

Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondenţă din anexa VI.

Articolul 59

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 60

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

ANEXA I

ELEMENTELE SISTEMULUI FEROVIAR AL UNIUNII

1. **Reţeaua**

În sensul prezentei directive, reţeaua Uniunii include următoarele elemente:

(a) linii special construite pentru mare viteză, echipate pentru viteze în general egale cu sau mai mari de 250 km/h;

(b) linii special modernizate pentru mare viteză, echipate pentru viteze de ordinul a 200 km/h;

(c) linii special modernizate pentru mare viteză, care au caracteristici speciale din cauza constrângerilor de ordin topografic, de relief sau de sistematizare urbană, la care viteza trebuie adaptată fiecărui caz în parte. Această categorie include liniile de interconectare între reţelele de mare viteză şi cele convenţionale, liniile din staţii, liniile de acces către terminale, depouri etc. pe care materialul rulant „de mare viteză” circulă cu viteza convenţională;

(d) linii convenţionale destinate serviciilor pentru călători;

(e) linii convenţionale destinate traficului mixt (călători și marfă);

(f) linii convenţionale destinate serviciilor de transport de marfă;

(g) noduri de călători;

(h) noduri de marfă, inclusiv terminale intermodale;

(i) linii de legătură între elementele de mai sus.

Această reţea include sisteme de management al traficului, de localizare și navigaţie, instalaţiile tehnice pentru prelucrarea datelor și telecomunicaţiile destinate serviciilor de transport de călători pe distanţe mari și serviciilor de transport de marfă în cadrul reţelei, în vederea garantării unei exploatări sigure și armonioase a reţelei, precum și a unui management eficient al traficului.

2. **Vehicule**

În scopul prezentei directive, vehiculele Uniunii cuprind toate vehiculele adecvate deplasării pe întreaga reţea a Uniunii sau pe o parte a acesteia:

— locomotivele și materialul rulant pentru trenurile de călători, inclusiv unităţile de tracţiune termică sau electrică, trenurile de călători autopropulsate cu motoare termice sau electrice, și vagoanele de călători;

— vagoanele de marfă, inclusiv vehiculele cu platformă joasă destinate întregii reţele și vehiculele destinate transportului de camioane;

— vehiculele speciale, precum maşinile de cale.

Această listă de vehicule le include pe cele special concepute să funcţioneze pe diferite linii de mare viteză, astfel cum sunt descrise la punctul 1.

▼B

ANEXA II

SUBSISTEME

1. **Lista subsistemelor**

În sensul prezentei directive, sistemul care constituie sistemul feroviar al Uniunii poate fi divizat în următoarele subsisteme:

(a) din domeniul structural:

— infrastructură;

— energie;

— control-comandă și semnalizare terestre;

— control-comandă și semnalizare la bord;

— material rulant; sau

(b) din domeniul funcţional:

— operare și management al traficului;

— întreţinere;

— aplicaţii telematice pentru serviciile de transport călători și marfă.

2. **Descrierea subsistemelor**

Pentru fiecare subsistem sau parte a unui subsistem, lista elementelor constitutive și a aspectelor referitoare la interoperabilitate este propusă de agenţie în momentul elaborării proiectului de STI relevantă. Fără a aduce atingere determinării aspectelor și elementelor constitutive referitoare la interoperabilitate sau ordinii în care acestea vor face obiectul STI, subsistemele includ:

2.1. *Infrastructură*

Linia ferată, macazurile, trecerile de nivel, lucrările de artă (poduri, tuneluri etc.), elementele staţiilor care au legătură cu transportul feroviar (inclusiv intrările, peroanele, zonele de acces, spaţiile de servicii, toaletele și sistemele de informare, precum și caracteristicile lor de accesibilitate pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă), echipamentele de siguranţă și de protecţie.

2.2. *Energie*

Sistemul de electrificare, inclusiv liniile aeriene și componentele terestre ale sistemului de măsurare a consumului de energie electrică, precum și sistemul de tarifare.

2.3. *Control-comandă și semnalizare terestre*

Toate echipamentele terestre necesare pentru a asigura siguranţa și pentru a comanda și controla mișcările trenurilor autorizate să circule în reţea.

2.4. *Control-comandă și semnalizare la bord*

Toate echipamentele de bord necesare pentru a asigura siguranţa și pentru a comanda și controla mișcările trenurilor autorizate să circule în reţea.

2.5. *Operarea și managementul traficului*

Procedurile și echipamentele asociate care permit operarea coerentă a diferitelor subsisteme structurale, atât în cursul unei operări normale, cât și al unei operări în condiţii de avarie, incluzând, în special, compunerea și conducerea trenurilor, planificarea și managementul traficului.

Calificările profesionale care pot fi necesare pentru efectuarea oricărui tip de serviciu feroviar.

▼B

2.6. *Aplicații telematice*

În conformitate cu anexa I, acest subsistem cuprinde două elemente:

(a) aplicații pentru serviciile destinate călătorilor, incluzând sistemele care oferă călătorilor informații înaintea și în cursul călătoriei, sistemele de rezervare și plată, gestionarea bagajelor și gestionarea legăturilor între trenuri și cu alte moduri de transport;

(b) aplicații pentru servicii de transport de marfă, incluzând sistemele de informare (monitorizarea în timp real a mărfurilor și a trenurilor), sistemele de selectare și de alocare, sistemele de rezervare, plată și facturare, gestionarea legăturilor cu alte moduri de transport și eliberarea documentelor electronice însoțitoare.

2.7. *Material rulant*

Caroserie, sistem comandă și control pentru toate echipamentele trenului, dispozitive de captare a curentului electric, unități de tracțiune și de transformare a energiei, echipamente de bord pentru măsurarea consumului de energie electrică și pentru tarifare, mecanisme de frânare, cuplare și rulare (boghiuri, osii etc.) și suspensii, uși, interfețe om/mașină (mecanic, personal de bord și călători, incluzând caracteristicile de accesibilitate pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă), dispozitive de siguranță pasive sau active și dispozitive necesare pentru asigurarea sănătății călătorilor și a personalului de bord.

2.8. *Întreținere*

Procedurile, echipamentele asociate, centrele logistice pentru lucrări de întreținere și componente de rezervă care efectuează întreținerea corectivă și preventivă obligatorie pentru asigurarea interoperabilității sistemului feroviar al Uniunii și garantarea performanțelor cerute.

▼B

ANEXA III

CERINȚE ESENȚIALE

1. **Cerințe generale**

1.1. *Siguranță*

1.1.1. Proiectarea, construcția sau asamblarea, întreținerea și supravegherea componentelor critice pentru siguranță și, în special, a elementelor implicate în circulația trenurilor trebuie să garanteze siguranța la un nivel care să corespundă obiectivelor fixate pentru rețea, inclusiv pentru situații de avarie speciale.

1.1.2. Parametrii implicați în contactul roată/șină trebuie să respecte cerințele de stabilitate necesare pentru garantarea deplasării sigure la viteza maximă autorizată. Parametrii echipamentului de frânare trebuie să garanteze posibilitatea de oprire într-o anumită distanță de frânare la viteza maximă autorizată.

1.1.3. Componentele folosite trebuie să reziste la solicitările normale sau excepționale specificate pe timpul duratei lor de funcționare. Consecințele în materie de siguranță ale unor defecțiuni accidentale trebuie limitate prin mijloace adecvate.

1.1.4. Proiectarea instalațiilor fixe și a materialului rulant, precum și alegerea materialelor utilizate trebuie să urmărească limitarea producerii, a propagării și a efectelor focului și fumului în caz de incendiu.

1.1.5. Orice dispozitive destinate a fi manevrate de utilizatori trebuie proiectate astfel încât să nu fie afectate funcționarea sigură a dispozitivelor sau sănătatea și siguranța utilizatorilor, în cazul unei utilizări previzibile care, cu toate acestea, nu respectă instrucțiunile afișate.

1.2. *Fiabilitate și disponibilitate*

Monitorizarea și întreținerea componentelor fixe sau mobile care sunt implicate în circulația trenurilor trebuie să fie organizate, efectuate și cuantificate astfel încât să mențină funcționarea lor în condițiile proiectate.

1.3. *Sănătate*

1.3.1. Materialele susceptibile, datorită modului de utilizare, să pună în pericol sănătatea persoanelor care au acces la ele nu trebuie utilizate în trenuri și infrastructuri feroviare.

1.3.2. Aceste materiale trebuie selectate, instalate și utilizate astfel încât să limiteze emisiile de fumuri sau gaze nocive și periculoase, în special în caz de incendiu.

1.4. *Protecția mediului*

1.4.1. Impactul asupra mediului al constituirii și funcționării sistemului feroviar trebuie să fie evaluat și luat în considerare în etapa de proiectare a sistemului, în conformitate cu dreptul Uniunii.

1.4.2. Materialele folosite în trenuri și infrastructuri trebuie să împiedice emisiile de fumuri sau gaze nocive și periculoase pentru mediu, în special în caz de incendiu.

1.4.3. Materialul rulant și sistemele de alimentare cu energie trebuie proiectate și produse astfel încât să fie compatibile din punct de vedere electromagnetic cu instalațiile, echipamentele și rețelele publice sau private cu care ar putea să interfereze.

1.4.4. Proiectarea și exploatarea sistemului feroviar nu trebuie să genereze un nivel inadmisibil de emisii de zgomot:

— în zonele apropiate infrastructurii feroviare, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 3 din Directiva 2012/34/UE; și

▼B

— în cabina mecanicului de locomotivă.

1.4.5. Funcţionarea sistemului feroviar nu trebuie să provoace un nivel inadmisibil de vibraţii ale solului pentru activităţile și zonele apropiate infrastructurii, într-un stadiu normal de întreţinere.

1.5. *Compatibilitate tehnică*

Caracteristicile tehnice ale infrastructurii și ale instalaţiilor fixe trebuie să fie compatibile între ele și cu cele ale trenurilor ce urmează a se folosi în sistemul feroviar. Această cerinţă include integrarea în condiţii de siguranţă a subsistemului vehiculului cu infrastructura.

În cazul în care conformitatea cu aceste caracteristici se dovedește dificilă pe anumite secţiuni ale reţelei, se pot aplica soluţii temporare, care să asigure compatibilitatea în viitor.

1.6. *Accesibilitate*

1.6.1. Subsistemele „infrastructură” și „material rulant” trebuie să fie accesibile persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă pentru a le asigura accesul pe o bază egală cu celelalte persoane, prin evitarea sau eliminarea barierelor și prin alte măsuri adecvate. Acestea includ proiectarea, construirea, reînnoirea, modernizarea, întreţinerea și exploatarea părţilor relevante ale subsistemelor la care publicul are acces.

1.6.2. Subsistemele „operaţiuni” și „aplicaţii telematice pentru călători” trebuie să deţină funcţionalitatea necesară facilitării accesului persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă pentru a le asigura accesul pe o bază egală cu celelalte persoane, prin evitarea sau eliminarea barierelor și prin alte măsuri adecvate.

2. **Cerinţe specifice fiecărui subsistem**

2.1. *Infrastructură*

2.1.1. Siguranţă

Trebuie adoptate măsuri adecvate pentru a preveni accesul la instalaţii sau pătrunderile neautorizate.

Trebuie adoptate măsuri de limitare a pericolelor la care sunt expuse persoanele, în special la trecerea trenurilor prin staţii.

Infrastructura la care publicul are acces trebuie proiectată și realizată astfel încât să limiteze orice pericole pentru siguranţa oamenilor (stabilitate, incendiu, acces, evacuare, peroane etc.).

Este necesar să se adopte dispoziţii corespunzătoare care să ţină seama de condiţiile speciale de siguranţă în tunelurile și pe viaductele foarte lungi.

2.1.2. Accesibilitate

Subsistemele de infrastructură accesibile publicului trebuie să fie accesibile persoanelor cu mobilitate redusă și persoanelor cu handicap, în conformitate cu punctul 1.6

2.2. *Energie*

2.2.1. Siguranţă

Funcţionarea sistemelor de alimentare cu energie trebuie să nu afecteze siguranţa trenurilor și a persoanelor (utilizatori, personal de exploatare, locuitori din zona limitrofă căii ferate și terţe părţi).

2.2.2. Protecţia mediului

Funcţionarea sistemelor de alimentare cu energie electrică sau termică nu trebuie să perturbe mediul dincolo de limitele specificate.

▼B

2.2.3. Compatibilitate tehnică

Sistemele utilizate pentru alimentarea cu electricitate/energie termică trebuie:

— să permită trenurilor atingerea nivelurilor de performanţă specificate;

— în cazul sistemelor de alimentare cu energie electrică, să fie compatibile cu dispozitivele de captare din dotarea trenurilor.

2.3. *Control-comandă şi semnalizare*

2.3.1. Siguranţă

Instalaţiile şi procedurile de control-comandă şi semnalizare utilizate trebuie să permită trenurilor să se deplaseze la un nivel de siguranţă care să corespundă obiectivelor fixate pentru reţea. Sistemele control-comandă şi semnalizare trebuie să permită în continuare circulaţia, în condiţii de siguranţă, a trenurilor cărora li s-a permis să circule în condiţii de avarie.

2.3.2. Compatibilitate tehnică

Întreaga infrastructură nouă şi întregul material rulant nou, produse sau dezvoltate după adoptarea de sisteme compatibile control-comandă şi semnalizare, trebuie să fie adaptate pentru utilizarea acestor sisteme.

Echipamentul de control-comandă şi semnalizare instalat în cabinele mecanicilor de locomotivă trebuie să permită funcţionarea normală, în condiţiile specificate, pe tot parcursul sistemului feroviar.

2.4. *Material rulant*

2.4.1. Siguranţă

Structura materialului rulant şi a legăturilor dintre vehicule trebuie să fie proiectată astfel încât să protejeze compartimentele călătorilor şi ale mecanicilor în caz de coliziune sau de deraiere.

Echipamentele electrice trebuie să nu afecteze siguranţa şi funcţionarea instalaţiilor de control-comandă şi semnalizare.

Tehnicile de frânare şi tensiunile exercitate trebuie să fie compatibile cu concepţia şinelor, a lucrărilor de artă şi a sistemelor de semnalizare.

Trebuie adoptate măsuri pentru prevenirea accesului la componentele aflate sub tensiune, pentru a nu periclita siguranţa persoanelor.

În caz de pericol, dispozitivele trebuie să permită călătorilor să solicite mecanicului de locomotivă şi personalului însoţitor să îi contacteze.

Trebuie să se asigure siguranţa călătorilor la urcarea şi la coborârea din trenuri. Uşile de acces trebuie să fie dotate cu un sistem de deschidere şi închidere care să garanteze siguranţa călătorilor.

Trebuie prevăzute şi semnalizate ieşiri de siguranţă.

Este necesar să se adopte dispoziţii corespunzătoare care să ţină seama de condiţiile speciale de siguranţă în tunelurile foarte lungi.

Un sistem de iluminare în caz de urgenţă, de intensitate şi durată suficientă, este obligatoriu la bordul trenurilor.

Trenurile trebuie să fie dotate cu un sistem de sonorizare care să permită personalului de bord să se adreseze călătorilor.

Călătorilor trebuie să li se furnizeze informaţii detaliate şi uşor de înţeles privind normele aplicabile atât în gări, cât şi în trenuri.

▼B

2.4.2. Fiabilitate și disponibilitate

Proiectarea echipamentelor esențiale, a echipamentelor de rulare, tracțiune și frânare și a sistemului control-comandă trebuie să permită, într-o situație de avarie specifică, continuarea călătoriei fără consecințe nefavorabile pentru echipamentele care rămân în funcțiune.

2.4.3. Compatibilitate tehnică

Echipamentul electric trebuie să fie compatibil cu funcționarea instalațiilor de control-comandă și semnalizare.

În cazul tracțiunii electrice, caracteristicile dispozitivelor de captare a curentului trebuie să permită trenurilor să se deplaseze în condițiile sistemelor de alimentare cu energie ale sistemului feroviar.

Caracteristicile materialului rulant trebuie să permită deplasarea acestuia pe orice linie pe care este prevăzută funcționarea sa, ținând seama de condițiile climatice relevante.

2.4.4. Controale

Trenurile trebuie dotate cu un dispozitiv de înregistrare. Datele captate de acest dispozitiv și prelucrarea informațiilor trebuie armonizate.

2.4.5. Accesibilitate

Subsistemele de material rulant accesibile publicului trebuie să fie accesibile persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă în conformitate cu punctul 1.6

2.5. *Întreținere*

2.5.1. Sănătate și securitate

Instalațiile tehnice și procedurile folosite în centrele de întreținere trebuie să asigure funcționarea în condiții de siguranță a subsistemului și să nu constituie un pericol pentru sănătate și siguranță.

2.5.2. Protecția mediului

Instalațiile tehnice și procedurile utilizate în centrele de întreținere nu trebuie să depășească nivelurile de noxe admisibile pentru mediul înconjurător.

2.5.3. Compatibilitate tehnică

Instalațiile de întreținere pentru materialul rulant trebuie să permită realizarea operațiunilor de siguranță, sănătate și confort pentru toate vehiculele pentru care au fost proiectate.

2.6. *Operarea și managementul traficului*

2.6.1. Siguranță

Alinierea normelor de funcționare în rețea și calificările mecanicilor, ale personalului de bord și ale personalului din centrele de control trebuie să asigure operarea în condiții de siguranță, ținând seama de diferența dintre cerințele serviciilor transfrontaliere și cele ale serviciilor interne.

Lucrările de întreținere și intervalele dintre acestea, formarea și calificările personalului din centrele de întreținere și control, precum și sistemul de asigurare a calității adoptat de operatorii respectivi în centrele de întreținere și control trebuie să asigure un nivel înalt de siguranță.

2.6.2. Fiabilitate și disponibilitate

Lucrările de întreținere și perioadele de efectuare a acestora, formarea și calificările personalului din centrele de întreținere și control, precum și sistemul de asigurare a calității adoptat de operatorii respectivi în centrele de întreținere și control trebuie să asigure un nivel înalt de fiabilitate și disponibilitate a sistemului.

▼B

2.6.3. Compatibilitate tehnică

Alinierea normelor de exploatare a reţelei și calificările mecanicilor, ale personalului de bord și ale impiegaţilor de mișcare trebuie să asigure eficienţa funcţionării în sistemul feroviar, ţinând seama de diferenţa dintre cerinţele serviciilor transfrontaliere și cele ale serviciilor interne.

2.6.4. Accesibilitate

Trebuie adoptate măsuri pentru a garanta faptul că normele de exploatare prevăd funcţionalitatea necesară pentru asigurarea accesului persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă.

2.7. *Aplicaţii telematice pentru serviciile de călători și transport de marfă*

2.7.1. Compatibilitate tehnică

Cerinţele esenţiale pentru aplicaţiile telematice garantează o calitate minimă a serviciilor de călători și transport de marfă, mai ales în ceea ce privește compatibilitatea tehnică.

Trebuie adoptate măsuri pentru a asigura:

— faptul că bazele de date, programele informatice și protocoalele de comunicare a datelor sunt realizate într-un mod care să permită schimbul de date la nivel maxim între diferitele aplicaţii și diferiţii operatori, excluzând datele comerciale confidenţiale;

— facilitarea accesului la informaţii pentru utilizatori.

2.7.2. Fiabilitate și disponibilitate

Metodele de utilizare, gestionarea, actualizarea și întreţinerea acestor baze de date, programe informatice și protocoale de comunicare a datelor trebuie să garanteze eficienţa acestor sisteme și calitatea serviciilor.

2.7.3. Sănătate

Interfeţele dintre aceste sisteme și utilizatori trebuie să fie în concordanţă cu normele minime privind ergonomia și protecţia sănătăţii.

2.7.4. Siguranţă

Pentru stocarea sau transmiterea informaţiilor privind siguranţa trebuie asigurate niveluri corespunzătoare de integritate și fiabilitate.

2.7.5. Accesibilitate

Trebuie adoptate măsuri pentru a garanta faptul că aplicaţiile telematice pentru subsistemele pentru călători prevăd funcţionalitatea necesară pentru asigurarea accesului persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă.

▼B

ANEXA IV

PROCEDURA DE VERIFICARE „CE” A SUBSISTEMELOR

1. PRINCIPII GENERALE

„Verificare «CE»” înseamnă o procedură efectuată de solicitant în înțelesul articolului 15 pentru a demonstra că cerințele din dreptul relevant al Uniunii și orice norme naționale relevante referitoare la un subsistem, au fost respectate și că subsistemul poate fi autorizat pentru punerea în funcțiune.

2. CERTIFICATUL DE VERIFICARE ELIBERAT DE UN ORGANISM NOTIFICAT

2.1. **Introducere**

În sensul prezentei directive, verificarea prin trimitere la STI este procedura prin care un organism notificat verifică și certifică faptul că subsistemul respectă specificațiile tehnice de interoperabilitate (STI) relevante.

Această dispoziție nu aduce atingere obligațiilor solicitantului de a respecta celelalte acte juridice ale Uniunii aplicabile și orice verificări ale organismelor de evaluare cerute de alte norme.

2.2. **Declarația intermediară de verificare (DIV)**

2.2.1. *Principii*

La cererea solicitantului, verificările pot fi efectuate pentru părți ale unui subsistem sau pot fi limitate la anumite etape ale procedurii de verificare. În aceste cazuri, rezultatele verificării pot fi consemnate într-o „declarație intermediară de verificare” (DIV) eliberată de organismul notificat ales de solicitant. DIV trebuie să facă trimitere la STI în raport cu care a fost evaluată conformitatea.

2.2.2. *Părțile subsistemului*

Solicitantul poate cere o DIV pentru orice parte rezultată în urma deciziei sale de a diviza subsistemul. Fiecare parte este verificată în fiecare dintre etapele prevăzute la punctul 2.2.3.

2.2.3. *Etapele procedurii de verificare*

Subsistemul sau anumite părți ale subsistemului sunt verificate în fiecare dintre următoarele etape:

(a) proiectarea generală;

(b) producția: construcția, incluzând, în special, activitățile de construcții civile, fabricarea, asamblarea elementelor constitutive și reglajele generale;

(c) testarea finală.

Solicitantul poate cere o DIV pentru etapa de proiectare (inclusiv pentru testele de tip) și pentru etapa de producție pentru întregul subsistem sau pentru orice parte rezultată în urma deciziei solicitantului de a diviza subsistemul (a se vedea punctul 2.2.2).

2.3. **Certificatul de verificare**

2.3.1. Organismele notificate responsabile pentru verificare evaluează proiectarea, producția și testarea finală a subsistemului și întocmesc certificatul de verificare destinat solicitantului, care, la rândul său, întocmește declarația de verificare „CE”. Certificatul de verificare trebuie să facă trimitere la STI în raport cu care a fost evaluată conformitatea.

▼B

În cazul în care un subsistem nu a fost evaluat în ceea ce privește conformitatea sa cu toate STI relevante (de exemplu, în cazul unei derogări, al aplicării parţiale a STI din motive de adaptare sau de reînnoire, al unei perioade de tranziţie pentru o STI sau într-un caz specific), certificatul de verificare face trimitere în mod precis la STI sau la părţile acestora pentru care conformitatea nu a fost examinată de către organismul notificat în cursul procedurii de verificare.

2.3.2. Dacă au fost eliberate DIV, organismul notificat responsabil pentru verificarea subsistemului ţine seama de aceste DIV și, înainte de eliberarea certificatului de verificare:

(a) verifică dacă DIV acoperă în mod corect cerinţele relevante ale STI;

(b) verifică toate aspectele care nu sunt acoperite de DIV; și

(c) verifică testarea finală a subsistemului în ansamblul său.

2.3.3. În cazul unei modificări a unui subsistem acoperit deja de un certificat de verificare, organismul notificat efectuează numai acele examinări și teste care sunt relevante și necesare, adică evaluarea va viza doar acele părţi ale subsistemului care s-au modificat și interfeţele lor cu părţile nemodificate ale subsistemului.

2.3.4. Fiecare organism notificat implicat în verificarea unui subsistem întocmește un dosar în conformitate cu articolul 15 alineatul (4), care acoperă sfera activităţilor sale.

2.4. **Dosarul tehnic care însoţește declaraţia de verificare „CE”**

Dosarul tehnic care însoţește declaraţia de verificare „CE” trebuie să fie întocmit de solicitant și trebuie să conţină următoarele:

(a) caracteristicile tehnice legate de proiect, inclusiv planuri generale și detaliate privind execuţia, scheme electrice și hidraulice, scheme ale circuitelor de control, descrierea sistemelor automate și de procesare a datelor la un nivel de detaliere suficient pentru a documenta verificarea efectuată a conformităţii, documentaţia privind exploatarea și întreţinerea etc., relevante pentru subsistemul respectiv;

(b) lista elementelor constitutive de interoperabilitate, menţionate la articolul 4 alineatul (3) litera (d), care sunt încorporate în subsistem;

(c) dosarele menţionate la articolul 15 alineatul (4), întocmite de fiecare dintre organismele notificate implicate în verificarea subsistemului, care trebuie să cuprindă:

— copii ale declaraţiilor de verificare „CE” și, dacă este cazul, ale declaraţiilor de adecvare „CE” pentru utilizare întocmite pentru elementele constitutive de interoperabilitate menţionate la articolul 4 alineatul (3) litera (d) însoţite, după caz, de note de calcul corespunzătoare și de o copie a înregistrărilor testelor și a examinărilor efectuate de organismele notificate în baza specificaţiilor tehnice comune;

— în cazul în care sunt disponibile, DIV care însoţesc certificatul de verificare, inclusiv rezultatul verificării efectuate de organismul notificat cu privire la valabilitatea DIV;

— certificatul de verificare, însoţit de notele de calcul corespunzătoare și semnat de organismul notificat responsabil pentru verificare, în care se indică faptul că subsistemul îndeplinește cerinţele STI relevante și se menţionează orice rezerve formulate în cursul desfășurării activităţilor și care nu au fost retrase; certificatul de verificare ar trebui să fie însoţit și de rapoartele de inspecţie și de audit întocmite de același organism în exercitarea atribuţiilor sale, menţionate la punctele 2.5.2 și 2.5.3;

▼B

(d) certificatele de verificare eliberate în conformitate cu alte acte juridice ale Uniunii;

(e) în cazul în care este necesară verificarea integrării în siguranţă în temeiul articolului 18 alineatul (4) litera (c) și al articolului 21 alineatul (3) litera (c), dosarul tehnic relevant include raportul (rapoartele) evaluatorilor referitor la MSC privind evaluarea riscului menţionate la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]).

2.5. **Supravegherea de către organismele notificate**

2.5.1. Organismul notificat responsabil pentru verificarea producţiei trebuie să aibă acces permanent în șantierele de construcţii, în atelierele de producţie, în depozite și, dacă este cazul, la instalaţiile de prefabricare sau de testare și, în general, în toate incintele în care consideră că îi este necesar accesul pentru îndeplinirea atribuţiilor sale. Organismul notificat trebuie să primească de la solicitant toate documentele necesare în acest scop și, în special, planurile de implementare și documentaţia tehnică referitoare la subsistem.

2.5.2. Organismul notificat responsabil pentru verificarea implementării trebuie să efectueze periodic audituri în vederea confirmării respectării STI relevante. Acest organism trebuie să furnizeze persoanelor responsabile de implementare un raport de audit. Prezenţa acestuia poate fi necesară în anumite etape ale lucrărilor de construcţie.

2.5.3. În plus, organismul notificat poate efectua vizite inopinate pe șantiere sau la atelierele de producţie. Cu ocazia unor astfel de vizite, organismul notificat poate efectua audituri complete sau parţiale. Organismul respectiv trebuie să furnizeze persoanelor responsabile de implementare un raport de inspecţie și, dacă este cazul, un raport de audit.

2.5.4. Organismul notificat trebuie să fie în măsură să monitorizeze un subsistem pe care este montat un element constitutiv de interoperabilitate pentru a evalua, atunci când STI corespunzătoare o cere, adecvarea acestuia pentru utilizare în domeniul feroviar căruia îi este destinat.

2.6. **Transmitere**

O copie a dosarului tehnic care însoţește declaraţia de verificare„CE” trebuie să fie păstrată de solicitant pe toată durata de funcţionare a subsistemului. Acest dosar trebuie să fie transmis oricărui stat membru sau agenţiei, la cerere.

Documentaţia întocmită pentru o cerere de autorizare a punerii în funcţiune se transmite autorităţii căreia i se solicită autorizarea. Autoritatea naţională de siguranţă sau agenţia poate cere ca o parte dintre documentele transmise împreună cu autorizaţia sau părţi din acestea să fie traduse în propria sa limbă.

2.7. **Publicare**

Fiecare organism notificat trebuie să publice periodic informaţii relevante cu privire la:

(a) cererile de verificare și DIV primite;

(b) cererile de evaluare a conformităţii și a adecvării pentru utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate;

(c) DIV eliberate sau refuzate;

(d) certificatele de verificare și certificatele de adecvare pentru utilizare „CE” eliberate sau refuzate;

([1]) Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranţa căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licenţe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităţilor de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranţei (Directiva privind siguranţa feroviară) (JO L 164, 30.4.2004, p. 44).

▼B

(e) certificatele de verificare eliberate sau refuzate.

2.8. **Limba**

Dosarele și corespondența referitoare la procedurile de verificare „CE”trebuie redactate într-o limbă oficială a UE și a statului membru în care este stabilit solicitantul sau într-o limbă oficială a UE acceptată de solicitant

3. CERTIFICATUL DE VERIFICARE ELIBERAT DE UN ORGANISM DESEMNAT

3.1. **Introducere**

În cazul în care se aplică norme naţionale, verificarea include o procedură prin care organismul desemnat în temeiul articolului 15 alineatul (8) (organismul desemnat) verifică și certifică faptul că subsistemul este conform cu normele naţionale notificate în conformitate cu articolul 14, pentru fiecare stat membru în care se are în vedere autorizarea punerii în funcţiune a subsistemului.

3.2. **Certificatul de verificare**

Organismul desemnat întocmește certificatul de verificare destinat solicitantului

Certificatul conţine o trimitere precisă la norma (normele) naţională (naţionale) a cărei (căror) conformitate a fost examinată de organismul desemnat în procesul de verificare.

În cazul normelor naţionale referitoare la subsistemele care compun un vehicul, organismul desemnat împarte certificatul în două părţi: o parte care cuprinde trimiterile la acele norme naţionale care se referă strict la compatibilitatea tehnică dintre vehicul și reţeaua în cauză și o parte pentru toate celelalte norme naţionale.

3.3. **Dosarul**

Dosarul întocmit de organismul desemnat și care însoţește certificatul de verificare în cazul normelor naţionale trebuie să fie inclus în dosarul tehnic care însoţește declaraţia de verificare„CE”, menţionat la punctul 2.4, și să conţină datele tehnice relevante pentru evaluarea conformităţii subsistemului cu normele naţionale în cauză.

3.4. **Limba**

Dosarele și corespondența referitoare la procedurile de verificare „CE”trebuie redactate într-o limbă oficială a Uniunii a statului membru în care este stabilit solicitantul sau într-o limbă oficială a Uniunii acceptată de solicitant.

4. VERIFICAREA UNOR PĂRŢI ALE SUBSISTEMELOR ÎN CONFORMITATE CU Articolul 15 Alineatul (7)

În cazul în care se eliberează un certificat de verificare pentru anumite părţi ale unui subsistem, dispoziţiile prezentei anexe se aplică *mutatis mutandis* părţilor în cauză.

▼B

ANEXA V

PARTEA A

Directivele abrogate și lista modificărilor ulterioare ale acestora

(menţionate la articolul 58)

Directiva 2008/57/CE	(JO L 191, 18.7.2008, p. 1.)
Directiva 2009/131/CE	(JO L 273, 17.10.2009, p. 12.)
Directiva 2011/18/UE	(JO L 57, 2.3.2011, p. 21.)

PARTEA B

Termenele de transpunere în dreptul intern

(menţionate la articolul 57)

Directiva	Termen de transpunere
2008/57/CE	19 iulie 2010
2009/131/CE	19 iulie 2010
2011/18/UE	31 decembrie 2011

▼B

ANEXA VI

Tabel de corespondență

Directiva 2008/57/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 literele (a)-(z)	Articolul 2 alineatele (1)(5), (7)-(17) și (19)-(28)
—	Articolul 2 alineatele (6), (18) și (29)-(45)
Articolul 3	—
Articolul 4	Articolul 3
Articolul 5 alineatele (1)-(3) litera (g)	Articolul 4 alineatele (1)-(3) litera (g)
—	Articolul 4 alineatul (3) literele (h) și (i)
Articolul 5 alineatele (4)-(8)	Articolul 4 alineatele (4)-(8)
Articolul 6	Articolul 5
Articolul 7	Articolul 6
Articolul 8	—
Articolul 9	Articolul 7
Articolul 10	Articolul 8
Articolul 11	Articolul 9
Articolul 12	—
Articolul 13	Articolul 10
Articolul 14	Articolul 11
Articolul 15 alineatul (1)	articolul 18 alineatul (2)
Articolul 15 alineatele (2) și (3)	—
Articolul 16	Articolul 12
Articolul 17	Articolele 13 și 14
Articolul 18	Articolul 15
Articolul 19	Articolul 16
—	Articolul 17
—	Articolul 18, cu excepția alineatului (3)
—	Articolele 19, 20, 21, 22 și 23
Articolul 20	—
Articolul 21	—
Articolele 22-25	—
Articolul 26	Articolul 24
Articolul 27	Articolul 14 alineatul (10)
—	Articolul 26
Articolul 28 și anexa VIII	Articolele 27-44

▼B

Directiva 2008/57/CE	Prezenta directivă
—	Articolul 45
Articolul 29	Articolul 51
Articolele 30 și 31	—
Articolul 32	Articolul 46
Articolul 33	Articolul 47 alineatele (3), (4), (6) și (7)
—	Articolul 47 alineatele (1), (2) și (5)
Articolul 34	Articolul 48
Articolul 35	Articolul 49
Articolul 36	—
—	Articolul 50
Articolul 37	Articolul 52
Articolul 38	Articolul 57
Articolul 39	Articolul 53
—	Articolele 54 și 55
—	Articolul 56
Articolul 40	Articolul 58
Articolul 41	Articolul 59
Articolul 42	Articolul 60
Anexa I-III	Anexa I-III
Anexa IV	Articolul 9 alineatul (2)
Anexa V	Articolul 15 alineatul (9)
Anexa VI	Anexa IV
Anexa VII	Articolul 14 alineatul (10)
Anexa VIII	Articolele 30, 31 și 32
Anexa IX	Articolul 7 alineatul (5)
Anexa X	Anexa V
Anexa XI	Anexa VI